Manoscritti
Conventi
A
3
641

A . 3 . 641

Conv. A . 3 . 641.

I

Liber conuentus s(an)c(t)e crucis de flor(entia) ord(inis) minor(um) in quo continet(ur)

S(e)c(un)d(u)s hugonis ordinis minor(um) sup(er) s(e)n(tentia)s.

S(e)c(un)d(u)s mag(ist)ri Landulfi sup(er) s(e)n(tentia)s. — N. 368.

Conv. A. 3. 641.

Incipit liber secundus lecture fratris hugonis ordinis fratrum minorum super [sententias] completus ab eodem

Mirabilia opera tua · et anima mea cognoscet nimis · In ps. dicitur
in ph[...] sui ac persequendo illud ubi
pulcritudinem candoris admirabi[...]
ocl[...] · quod in sac[ra] scriptura [...] mi
rabilia continent que a magno se
[...] quod ipse est hom[ini] explicate[...]
[...] de duce in p[rim]o lib[ro] dictum est de opere mira[...]
videlicet de iure [...] personarum [...] hic restat
dicendum de [...] videlicet de mira [...] producti operis [...]
magni [...] dicit ubi [...] Mirabilia opera tua · In
illo tamen facit primum se tenet ex parte rei in esse
[...] · secundum ex parte dei rem in esse producentis · tertium ex
parte magni [...] productorum expedientis · Primo
ex magnitudine describit ex parte rei · circa varietatem
magistralis artificii · Secundo ex parte dei describit mira
[...] imperialem divinum · Tertio ex parte sui describit mi
ra [...] intellectualis ingenii · Primum tangit mirabilia
opera · secundum cum dicit tua · tertium et anima mea cognoscet
nimis · Primo ergo ex parte rei producte describit magna va
rietate edificii mundialis cum dicit mirabilia opera
quod quidem [...] mirabile si attendatur eius [...]
[...] ortus fundamentalis situs personalis gradus [...]
[...] edificio [...] invisibile [...] immobile [...]
immobile [...] non continentem · Hec
[...] mundi edificio comprehendit apostolus [...]
ps. dicens · Et tu domine terram fundasti in principio et opera
manuum tuarum sunt celi · Ubi apostolus primo tangit in hoc
edificio initiale exordium cum dicit · Et tu domine in principio
id est de nichilo · cum post [...] mundus factum esse de novo
est [...] quod philosophi nequiverunt capere ponentes hoc
artificium a sua arte procedere eternaliter ut fulgorem
a luce ut radium a sole · ut umbram a corpore · ut
vestigium a pede · Sed quod [...] ambrosius in exam[eron]
[...] et aug · x · de ci[vitate] dei · hunc errorem philosophorum eli
dens moyses in principio scripture dicit · In principio creavit
deus celum et terram · Hec [...] [...]
in uno principio [...] creatore mundi [...] eli
dens errorem quorundam hominum [...] opi
nantium ut dicit magister in principio huius libri · Secundo tangit
in hoc edificio fundamentalem situm · terram · in quo
fundasti quem situm admiratur · Job · xxvi · c · dicens
Qui expandit aquilonem super vacuum et extendit
terram super nichilum · Tertio tangit [...] edificio [...] per
sonalem gradum [...] incipit [...] celesti
a se extendit · Et hoc facit cum dicit · Et opera manu
um tuarum sunt celi · Hunc gradum personalem admi
ratur aug[ustinus] [...] dicens · Attende hec duo
nomina [...] celum et terram · quis explicavit [...] or
namenta eius · quis explicat [...]
digne collaudat [...] [...] col
laudat [...] videns que tacenda ne
[...] · Et propter hoc tam mira
bile [...] artificio concludit sapiens in ecclesiastico · Vas ad
mirabile opus excelsi · Secundo dico principaliter quod magis
describit [...] artifice mira sublimitas divini
imperialis · [...] tua · sublimitas · id est divini imperialis est
illa cuius nutu cuncta sunt effecta per creationem cuius

dono facta sunt protecta per conservationem · Cuius throno alta
sunt subiecta per humiliationem · Cuius virga vel tempore mala
sunt correcta per punitionem · et hec est [...] magis [...]
dimissione · Primo ergo attende qualiter omnia ef
fecta sunt huius imperatoris nutu cum determinat de creatione
Secundo qualiter cuncta sunt protecta huius imperatoris beneficio et
dono cum determinat de conservatione · Tertio qualiter alta sunt sub
iecta huius imperatoris throno cum determinat de an[gelorum]
assistentia et administratione · Quarto qualiter mala sunt
correcta huius imperatoris virga vel tempore cum determinat de lapsu
angeli et hominis et eius punitione · Hanc sublimitatem
imperialem attendens hester · imperatrice dicebat hester ·
Domine rex omnipotens in ditione tua cuncta sunt posita
et non est qui possit resistere tue voluntati · Ubi qua
druplex [...] huius artificis celebratur universalis potentia [...]
[...] cum dicit · Domine rex omnipotens · de qua [...] loquitur sa
piens in ecclesiastico · Non erat [...] omnipotens manus tua
que creavit orbem terrarum de materia invisa · [...] invisa
vocat [...] creaturam in mente creatoris ·
[...] id est de [...] est orbis terrarum · quia [...]
tura in divino conceptu facta est eius [...] ·
Hanc potentiam tanquam [...] admiratur beatus hyla
rius [...] exponens illud · per ipsum omnia facta sunt · quod
est inquid [...] omnia facta sunt · infinitus est per quem
omne quod factum est · Secundo celebratur [...] universalis manu
tentio omnium protectiva per conservationem cum dicit · In ditione tua
cuncta sunt posita · [...] id est illa manutentio qua
subiecta omnia [...] in nichilum redigentur · [...] aug[ustinus] [...] gen[esi]
ad litteram · Tertio celebratur [...] gen[...]
[...] totum [...] illustratur
[...] possidet · Quarto describitur [...]
omnium ordinata [...] Et non est qui possit re
sistere tue voluntati · [...]
voluntati · [...] qui voluit
resistere [...]
ioseph [...] ioseph [...]
[...] regem suum adoraret [...]
[...] impedire
[...] noluit [...]
ab eis fuit venditus · postea fuit ab eis adora
tus · hinc ioseph dicit fratribus suis gen[esis] · ult[imo] · [...]
[...] possimus resistere [...] · Vos cogitastis de me ma
lum et deus vertit illud in bonum · Hec attendens
scriptura iudith · xvi · dicit · Domine deus adonay magnus
es tu · Quantum ad opus creationis · et preclarus in virtute
tua · Quantum ad eius manutentionem gubernationis · quam
superare nemo potest · Quantum ad [...] ordinationem [...]
[...] · Serviat tibi universa creatura tua · [...]
eam subiectionis · Tertio dico principaliter [...] magis describit
in se mira subtilitate ingenii intellectualis ex quo cum
adiutorio divino nimis [...] ad nos [...] philosophos
cognoscit opera dei [...] dicit · Et anima mea cognoscet nimis
[...] quod [...] · Tu domine [...]
et cognovisti [...] magister [...] re
cognoscere [...] tu
domine [...] · [...] magister [...]
[...] in more · [...] cupidi [...] cum
cogitat et [...] quidquid [...]
est non ei [...] veritatis [...]
[...] · et ideo quod [...] · Secundo describit

ff

fe

ang

1

Biblioteca Nazionale Centrale Firenze · Mss.

[illegible]

quia pz. ꝯꝯs plur̄. q̄ si aliq̄ ꝓducer̄ de uo aut ꝓducer̄ de uo sic̄ de sbo aut de uo sic̄ de opp̄o. nō de uo sic̄ de sbo q̄ ut sic uō ens sim̄ ee nō potest. n̄ sic̄ de opp̄o q̄ opp̄ nō sit de opp̄o ut ꝯue lib. v. phi. g̃ nullū ꝓductū p̄ esse de uo ꝯmo h̄ esse de uo nō est. 8. phi. ꝯ. Itē. oīs ꝓductō extri̵c̄ est agens. Et oīe agens ꝓsuppōit sbm in q̄d recipit. g̃. tē. plō minoꝛ q̄ ꝓductō. extriᵃ ul̄ ē actus de gn̄e actōis ul̄ saltē est rō. sz ꝯ pz patīr ꝓ uisū ul̄ de se sa
Itē. sic ꝓductō de uō eēt ꝓ. h̄ eēt ꝓ infiᵗᵃ virtute agentis. sz ut p agens nō est infinita g̃. tē. qua. pz de se plō. mi. q̄ deꝰ a in diu' tm̄ eēm̄ in entibz eo quod deꝰ est ens p̄m actꝰ pur̄ eo q̄ ipō q̄ ē pō pura ullā hr̄ ꝯtrarietatē g̃ deꝰ eo quod est actus agens pur̄ ullā h̄z ꝯtrarieta tē. Ꝯfirmat̄ eād mioꝛ p. 9. 8. phi. q̄ ē. 8. ꝓ ꝓrō nō corporis ul̄ finita ul̄ infinita. sz ꝓ pm̄ est ꝓ nō cor. 18. g̃ nō ē infinita. Opp̄ du. xi. ꝯ. fecit de uo celū terrā. maḡ q̄ ꝯ mundū āimā gm̄ celū ꝯ ꝓductam. Hic ingreᵗ ueᵗ oīe

[illegible]

[illegible]

[illegible]

duetiones · p(ri)ma tal(is) · q(uonia)m ad q(uo)d aliud ex(tr)a op(er)atio illi(us)
no(n) p(otes)t illi competere · Si g(o) no(n) e(ss)e ...

[illegible]

Sextus articulus in quo p(ro)dicta opinio replicat(ur)

Hic dicu(n)tur duo (con)t(ra) q(uo)d ...

[illegible]

[illegible]

amoto p[er] se vel impo[ssi]b[i]le ut min[us] i[m]possibile e[ss]e. S[ed] amo... p[ro]ductoribus ... ad hunc posse esse p[ro]ductio extrinseca sicut si ponerent unum ... divinum ... ut ponant om[ne]s leges p[re]ter legem veritatis que xp[ist]us est. In isto n[on] ... colo ... plenu[m] ... sic ... ut d[icit] richardus ... [illegible]

... n[on] d[icitu]r ... et sic fiat lux et facta e[st] lux ... [illegible]

articulus primus ad solutionem q[uesti]o[n]is

Hic primo pono unam distinctione[m] ... hanc p[ro]p[osi]c[i]one[m] quod n[on] ... aliq[ui]d p[rese]supponat ... in illo agente ... vel quod ... p[rese]supponat ut forte tam p[er] quam agens agit sic calid[um] ... p[rese]supponit in calefactione calore[m]. Aliq[uo] ... [illegible]

[illegible]

Articulus ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

alio mō ut euōt obm ut tum ſui act9. P° modo
eſt ordīatē eē ſic eē. 2° mō ut tūſit ſi obm eſt
indiñs ꝛ indeterāī de ſe ad ponēd ꝛ nō ponēd
n° ſi ꝑoit aliq̄s potēn ꝛ volē dīta n° in ſua poſſe
in dete. Sꝫ ſol euōt ſolū in obo ꝛ ſolitudīe q
notatōnis pīne ꝑlatōnis ad obu. Tolō poatu

Ad primū pr̄ic dē q̄ q̄n effēm ſuū lōge
eminencioꝝ ꝛ nobiliꝰ pducat q̄ ſol quīg
ſola vo ꝛ impio nō ꝑſtaſto aliq̄ obūq n° ad
agens a quo dependet in agendo ꝛ cū alijs dibꝫ
ꝯditōnibꝫ que inclatōne ſol ꝛ caulis eſtaurez de
fiant. ꝛ cū additur rōne q̄ ꝑfcōnis ē inēn ea
te nēc. dō q̄ nō eſt vm rōnē effectus. ſupfer
tōius. u. eēt. inō q̄ neāī ad ſlēz effectū ex ſe ſort

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

hitus q est extra· s; actiua q a[illegible] inuenit [illegible]
·n· eligit aliq alic q h[illegible] iam [illegible] illud no[illegible]
[illegible] extra· [illegible] possit velle [illegible] illud [illegible] pt ee [illegible]
q ia [illegible] in no electo. Et [illegible] q depte
rone obi electonis est [illegible] ut vult
[illegible] li· de [illegible] pte [illegible]· [illegible] no arbit
ium ad [illegible] no refer· s; solu ad [illegible]
[illegible] excludit rone [illegible]
[illegible] sub electo [illegible] electo [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ḿtutem genialiā ex pductiuā & sic pᵈᵐ nō tollūt
op̄tōnes eaꝛ agenciū & sic modo posꝫ dᵉ quod
omīa modꝫ ꝑuemūt a deo me ̄ mediāte ex
ꝯsuetē eē & utute his agenᵇꝫ inmediantibꝫ q
opant. ¶ Poꝫ ꝫ dᵉ qᵉ lꝫ deus immediāte agat oēꝫ
eccam & in meā qm̄ alia agen̄ . alia tn̄ ageq
ea hūt actōnes quibꝫ coopantur actōni p
¶ dcᵃ . n . eccus pt esse totᵉ a duabꝫ ī mēte cās
sic se hntibꝫ . ¶ Ad eē roñe cū diatur qᵉ unū
quod pfcum est pt sᵉ gniare esse . dō qᵉ istud
intelligit in istis inferiorībꝫ gniantibꝫ ꝑ ꝯsua
cōꝫ sue spēi . gnio aut̄ tal' repugnat intelli ͥˢ
[illegible]

[illegible]

malig̃ actōne sᵉ repugnāte cuiᵐᵒ est actō
cāndi ut pꝫ ex dcis nec illā qᵈ addit forte
est qᵉ forte cātura posꝫ in aliā actōꝫ elicere
nem ul' gñaciēꝫ qm̄ nō posꝫ p uirtute suā
naturalē ¶ Ad 6ᵐ posꝫ negari maior ul' p
dᵉ ad plurᵉˢ minor licꝫ negetᵉ quod cāta ronal'
nō adiuuat i se gnām nisi occōnalr . qᵉ sicut
est aliud quo fco deᵉ desinit gnā influere . articulᵘˢ
¶ [E]e que diūt ab alijs [...] in quo ꝑ
ead qōꝫ posꝫ tn̄ vidi alic qᵉ [...]
ead illā 9ᵐ qᵉ ñ cāta possit cāre [...]
put adducit duo me gnālia efficacia ad h
plauis . ¶ Primū est q̄ ostenẽs qua sic solo v
ᵇᵒ et unpio nōcius nō pt gcam cāturre . sꝫ cāre
ecli 9ᵒ &c . ¶ Maior pꝫ qᵉ si posꝫ gcepe tal'
actō cū tali actōne posset pduci quidq̄ ñ im
plicat gdictoꝫ . qᵉ qua roñe quia unū p uleꝫ
actoꝫ pt pduci cū solo ulo ead roñe & ipli
qᵉ aᵈ pt fieri p iᵐ creature posꝫ gcam pduce
[illegible]

[illegible]

in aliq actō

Sed est adiu[n]ctio quod esse angeli simpliciter est successivum quia continue dependet a primo principio et admittit ... [illegible]

... articulus

[illegible]

[illegible]

15

ad rē i̇nuariabilē3 mēsura eē sua duratio e̅ēpli
oz est ibi dare vnā q̄ magis accedit ad esse
inuariabile p̄ou ⁊ alie que magis elongant
⁊ p̄ q̄ns magis accedūt ad durā rei gn̄al
⁊ corrupt' quod .n. magis distat ab vno extremo ma
magis acc̄it ad aliud· ❡ Sic ponat q̄ ad fa3
par·s· q̄ l3 durō nūma ēpli c̄ e meteria v̄
q̄ l3 durō an l3 rōe separate equali· ptic
accipitē tota trāquilli ⁊ durare similitū q̄
ad cām p̄uantiez q̄ ·s· quelz est sm̄ qua
est piū corrupt' ·p· plus ·t̄· q̄ ad cām p̄uatiez
que eē in actu stabili illa q̄ i p̄iō ⁊ vnō
p̄ magis p̄t durare eē ēcitū· ❡ Ex h̄ ·n· scda
causa durō vniꝰ est maiorꝰ v̄tute q̄ durō al
terꝰ· ❡ Et ex h̄ remoꝰ dām duratiōi imp̄edi
entis rōnes p̄cēns· d̄r̄s q̄ nō sequitur· si p̄iꝰ
angelus est p̄fectior in gradu nē q̄ sit p̄fectior i du
ratiōe· ex h̄ō ·n· ē p̄fectior in gradu nē ipē lapide
nō p̄t indiuisōne· oz h̄ nō ·v̄· valē· q̄ ·n̄· h̄oīs
celi quod est actiuꝰ in eē ⁊ vicinior p̄ p̄ini
natā est plus durare ē p̄ quod ... s̄ eō
p̄fect· s· ex ... ne ⁊ dignum ... nō est
aūt dare maxlo supiorꝰ nē ētem cām
plus q̄ maxlo inferiori ⁊ iō in eis stabi
litatē eēndi accipi p̄ritate ex gradu actualitas
eēndi· nō ē aūt sic in aliis vbi stabilitas
eēndi nō solū accipi in gradu actualitas
~~eēndi nō est~~ eēndi· oz ⁊ ex dispōne m̄e ⁊ ex
hoc contingit q̄ sit actualior nō p̄p̄ dispōnes
suas ... alia est minor durōnes q̄ ...
nō h̄z tn̄ ut dām est· ❡ Vn eē tenend
cū istis q̄ est ibi dare aliā durōnem q̄ est
mēsura aliarū ex natā illa nō tn̄ oz eē illā
vnā nō solū q̄ eā q̄ rō mēsure attendit
s̄ rōz q̄ ... sic p3 in albedine r̄ō aliorū colorū
rōni ·p· mensure mēsura actus virtus
ul' plicitas i·aliis ⁊ p̄t stare cū v̄ez ❡ Quod
aūt sit i dare aliam durōnē que sit mēsura
aliarū· l3 d̄r p̄ pmo sic q̄ durō p̄ angeli est
mēsura q̄rūq3 alterū· sic q̄ est mēsura īme
se h̄ntis post istā ⁊ est mēsura mediata a
⁊ durō s̄ angeli est mēsura ī mediata aliarū du
rōnū· 2a ⁊ in me alterā s̄ illo· ❡ 3o q̄ sic
accipēs vsq3 ad vltimū· ita q̄ sz durō sup̄ior
q̄ est simpl̄or quelz ifiore ex n̄ rei ⁊ est natā
sicē extendi de illa est mēsura r̄ illi q̄ ⁊ s̄
illū mod durō s̄ioris an̄ i ita est mēsura q̄ nō
ē mēsurata mēsuram alia m̄ r̄ genꝰ· durō a
inferiōris angli ita est mēsurata q̄ nō est mēsura
q̄lz alia aūt int̄ ... est mēsura r̄ inferioris ⁊
mēsurata r̄ s̄ioris· ❡ 2o mō ponit q̄ sola du
rō p̄ angli qua ex rōne coīli nēe est ētitā
⁊ p̄ nō in suo gnē ⁊ neta ētificare de aliis
hz rōnē mēsure oūs aūt alie ita sūt mēsurate
q̄ nō sūt mēsure q̄ oūs alie ex n̄ rei nate
cognite in suo gradū s̄ accessū ⁊ recessū r̄ illiꝰ
⁊ nō s̄ ppōne mutuā ad se inuicē ⁊ h̄ s̄ mod
magis vz eē s̄ intentōz aūt loqrās de rōne mēse
❡ Ex hys ad rōnē ar. 3a ī a sol Ex· mex
alterꝰ op. ❡ Ad p̄ ·mit rōnes alterius op.

ad q̄ nō est de rōne mēse q̄ h̄eat casse ac
tiuā s̄ mēsurati· q̄ certe eiꝰ nō est q̄ dz eē
effectiue mēsurato· sic vitas nō dāt eē effectie
nigo n̄ albedo aliis coloribz· s3 suffic q̄ h̄eat
casse ... mēsurata q̄ ad q̄ntitas eiꝰ p̄ficio
nal ul' dimūsiua· si vō q̄ excelleā in eēndo ouēr
mēsura ... in nota ... celi ... p̄fectā rōni
mēsure salte actualitas q̄ ē notificare ad rōnē
actualitas ·n· est notificare certum ⁊ nō ex qūe
⁊ p̄ q̄ns eēt mēsura ex rōe actualitas ⁊ nō ex rōne
causalitatis solū ❡ Et ad p̄ma p̄bōnē dz ē s̄ q̄ ex
rōne mēsurati ing nō est q̄ realr̄ refera ... eē
reali ad mēsurā s3 in eē cognitō ut sic cogitō cuius
dependeat realr̄· ex cogitas i· dz ·n· po q̄ cognitō
operatē posit dependē ... gradu p̄feōnali ul'
dimūsiō ex cognitiē alterꝰ ⁊ tn̄ eiꝰ eē nō dependeat
ab eē illiꝰ ❡ Et ad 1o q̄ addit de q̄ p̄ d̄ quod
loquitur ibi de mēsura p̄fcā nō solū eēli· s3 ē
s̄ illā rōz s̄ que forte dcm̄ est ... est q̄ h̄eat
casualitas q̄uantitez mēsurata· ❡ Vbi ad ul' q̄ for
te deficit sol in q̄ est mēsura sāe celi· q̄ ipm
esticit· vn forte illa r̄o que est mēs... sciam
⁊ sol uig sol ē cā efficiēs sāe nō est q̄ rō
bz q̄ ·mōi· oz de coloribz 2e· quās pōit dcz· 4o·
me ⁊ est ... cōe reali in vteris ... hic
cū n' alio· ❡ p 1o p3 ad d̄ q̄ dz de motu eē q̄
celi· ad rōne mēsure in mo ... nō paitz casualitas
actiuā aliorū motuū· dato ·n· q̄ eēt aliquis
motꝰ s̄ que nō h̄eat casualitas adhuc ipm mēsura
ret· ad 2m rōz dz q̄ minorē est s̄ ut p3 ex dcis·
❡ Ad 3am rōnē dz q̄ si sūt plres angeli i suprema
spe suppo q̄ sit equales i gradu nē s̄ ista spē
vnus nō est mēsura aliorū in ista spē· eiꝰ ⁊ mē
surarē ... ē amsura ... genꝰ· dupō
⁊ aūt illorū est mēsura ... m̄fiorē sic ā
colorā p̄feōe p̄rōne spēalicā p̄fcā ē mēsura
aliorū colorū· ❡ Ad 4e dz q̄ mōr est elā mō
tus ·n· inferiores mēsurat ... p̄mi orb· deꝰ
... cōfundere motꝰ inferiores nō cōfundēdo
motū celi sic s̄ sacim scptā facit tempe Josue
vnde nichil impedit mensurantū eē sm̄ quaz
mēsura dcā v̄tute omnia uno forte ... est
tunc ad aliā est sic nec ... simplr q̄ sm̄
eā posit eē p ipm dicaz· ❡ Ad p̄t colonē ·4· rōis
est adil q̄ mēsurare ... ē cognoscitū certificare
ut p3 ex dcis ·v· que certificat p̄t s̄ p q̄ntitatē
eē ... i ymaginatiōe· sic artifex expert' p q̄nti
tatē quā h̄t i sua ymaginatiōe cognoscit q̄nti
tatē aliorꝰ occurētis· p̄mo ~~p̄t v̄a~~ sua accept
⁊ s̄ p quātitatē certitudine· ·a· h ē· ul' q̄nti
excedente ⁊ tē mēsuratas recessu ⁊ accessu aliorꝰ
ad illā q̄ntitatē ⁊ s̄ hūc mōd po allēdo mēsura
in gnē colorū· 2o· p̄t s̄ p q̄ntitatē minorē ⁊ tunc m̄
suratā sit p replicatiōz ... mō p̄s motꝰ ul' tempis
p̄t eē mēsura totiꝰ motꝰ tempꝰ ⁊ vlnā totiꝰ panni
❡ 3o p̄t s̄ p q̄ntitatē eqalē· primo sit mēsura p ap
plicatiō ul' p suppōne· in ūtis aūt ebz mois oz qd
semp q̄ntitas q̄ est mēsura sit mag' nō ul' ex
n̄ rei ul' quo ad nos· ❡ Ad 4m post ... diē
q̄ aliqlli isto d̄r ... durō sup̄mi angeli s̄ q̄m

est mēsura alterā p̄ ... est mq' eiꝰ durō ex n̄
rei est mīorꝰ p̄fōne ⁊ v̄tute ut dām est 2o mō
mq' est mīor simplr̄· ❡ 3o mō mq' est equal
s̄ accētn̄ ⁊ tn̄ magis nota ex n̄ rei qm̄ dimēōes
aliorꝰ· ❡ Q̄ g ad hūc articulū h̄z q̄ dimō sup
p̄mi angli s̄ q̄m est ex n̄ rei ⁊ mēsura durōnis
aliorꝰ loquendo de mēsura in genere ⁊ de mēsura ex cōpō
ne ex q· s· cōparanda alia ad ipm̄ notificat quā
titas 1o· mēsura aūt eorꝰ ⁊ q̄m ad eorꝰ s̄ez
ad eorꝰ duratōz ex genꝰ ⁊ ex casualitate ē sola prima
que influit eis ⁊ eē ⁊ durāe· ar· q̄ tēꝰ mō in
❡ Deinde vidē est sītua eē p̄ quamē ·ln durō
angli mēsuret eē angelorꝰ p̄mi an̄ mēser
et eē vtrū an̄ dicat h̄eas duo aliorꝰ angelorꝰ
indiuisibz locis· ❡ p̄ q̄ dz· q· q̄lz q· ⁊ ponit
si est quod eūi sit durō ul' mō eūtem op· h
⁊ id est dicē reali ab ipō euiūo mā o ē sic
mēsb dicat l3 s̄ eūi durōz sit mora sunt de
sa les tn̄ ⁊ illi qui dīt quod in euiio ē p̄ri ⁊ p
riuē reali hūt h̄ id ueriō dīe· ❡ Et p̄ma op·
p̄ūt adduci rōnes eorꝰ· ❡ p̄ma talē sic se h̄z
tempꝰ ad motū sic eūi ad ipm̄ angelū h̄ p3 sic
tempꝰ est mora quedā ipiꝰ motꝰ· s̄ eūi est
mora quedā ipiꝰ angeli· oz tempꝰ dz reali amo
tū ut p3 par· ē phi· q̄ eorꝰ a̅ sūt p̄ries
motꝰ ·n· dz uelox ⁊ tardꝰ/ tp̄t nō· oz longū
et breue seu mltū ⁊ paucū· g̅o eūi dīt ... nō
ab eūiio· ❡ 2o sic l3 ne sit sipx ⁊ indiuisible r̄a
dīe alba rei mobil' in quo est· g̅o dato q̄ eūi sit
simplx ⁊ indiuisibile nō dīt rea alba euiēni· ❡ 3o·
sic id est acciīs distinctū ab re q̄ p̄t ab eo separi
oz durō ulterior p̄t ē actura separi· q̄ poe est ipm̄
nō durare ulteriꝰ g̅ ⁊c· ❡ 4o· s̄ mēsura meñ
actn̄ dīe rea ab eo cuiꝰ est· h̄ p3 qā ... p̄mē
partz· s· ad genꝰ q̄ntitatis· oz durō est mēsura rea
actꝰ ipm̄ nē actꝰ· sic q̄ntitas est mēsura subst
ae cuiꝰ est g̅o ⁊c· ❡ Dicit g̅o 1e doctor q̄ eūi
dz reali absa euiēm in qua est sic aliq redaci
ad genꝰ q̄ntitatis ut i diuisibile i 1o gnē· ita q̄ sic nō
est q̄ntitas discreta cōposita ex vnitatibz indiuisibz
ita mltitudo oūm euiorꝰ facit vnā q̄ntitatē cōpositam
ex ipis indiuisibz ē quorꝰ q̄lz est ad indiuisibile int
illeam q̄ntitatis ❡ Sm q̄ dicat 1e doctor ·v· q̄lz q̄ x·
ē· q̄lz eūi ul' mō seu durō s̄ioris angeli mē
suret durōnes ⁊ eua aliorꝰ cū eorꝰ eē actual
exīte n̄ p se n̄ p actus· ❡ Quod nō p se patet
q̄ illō eūi est p̄a mēsura ipiꝰ eē p angli q·
p̄a q̄ntitas eiꝰ· oz 1o q̄ est p̄a mēsura aliꝰ vi
sub illa rōne qua est mēsura illiꝰ nō p̄t mēsurari
aliquid aliud ul id vnū h̄eat casualitas s̄ ad
ut vz cū g eē p̄mi angli nō h̄eat casualitas sr̄
eē aliorꝰ anglorꝰ· q̄ n̄ ⁊ p actus p̄ sic· q̄ si
eēt p actus mēsura ipiꝰ eē alterꝰ angli h̄ eēt
q̄ eēt p se mensura aliꝰ cuiꝰ ī l n' mēsurat
p actus illō q̄ est ingreē ul q̄ mēsurat aliqd
p se q̄ est i illo illō aūt eēt eūi i s̄ioris angeli
s̄ ex h̄ q̄ eūi s̄ioris angli ē mēsura eū inferioris
angli ⁊ celi nō est mēsura sue eē ut p3 ⁊c·
❡ plus mōris assūpte ·q· q̄ aliquid est mēsura
aliꝰ· q̄ est mēsura alterꝰ oz q̄ sub eadē rōne

mēsura ad vtrūqz eorꝰ· ❡ Ex h̄ loc' est mēsura alterꝰ
que est intrinsece oz q̄ s̄ eadē rōnē mēsurandi loc
sit mēsura sufficiēti q̄ alterꝰ s̄ eūi s̄ioris angli nō
p̄t cōpleti addirōne ul' ad eūi alterꝰ angli ⁊ ad
eē eiꝰ s̄ eamd rōz mēsurandi· q̄ eūi ē mēsura alterꝰ
cui s̄ rōz p̄fcōnis· eo· s· mō quo p̄fcōꝰ in ali dici
eē mēsura aliorꝰ in illo gnē que sūt m̄ p̄fca
s̄ aūt istū mod mēsurandi nō p̄t cōparari ad eē
eūiēm ut mēsura ipiꝰ nō· ·n· mēsurat eē q̄ aliqd
imp̄fcū in suo gnē q̄ sit alterꝰ gnīs s̄ cū ut
dcm̄ est mēsur p̄ce· oz mēsurat ipm̄ mō mēsure
alterꝰ rōnis· s· q̄ ad mod cēndi vniformē in
silitate q̄dā dcā ·ll· g̅ ex h̄ quod eūi s̄ioris angli
est mēsura eūi inferioris nō p̄t cōcludi q̄ sit mē
sura sui eē· h̄ vz in eē intentio illi dicentis h̄ loco·
❡ Vtrū aūt dcm̄ ipsi nō vz· ar· q̄ ·u· inquo
❡ Videtur p̄mū· s· q̄ eūi seu h̄ op implic
mora eūiēm dicat reali· s· sua g̅o· nō v
q̄ si dicit id addicā illi q̄ dicta de illa re addita vz
durare aūt aūt nō· si durat aūt durōne reali
differente ab se aūt nō· si p̄mū dec̄ p̄cessꝰ est
in infinitū· si aūt durat durōne existē eadē s̄
p̄i rōne fuit standū in p̄o ❡ p̄ s̄ cetes cuiqz due
realitates ita se h̄nt q̄ vna ē p̄stior alterꝰ q̄ vz
vz p̄t cōfugere illō realitas p̄ore sū s̄a· q̄ illa n̄
dependz in eē sūo a s̄a· ex quo p̄or est ī suo eē
...· si g̅ durō euiēm dz rea ab eiꝰ sba q̄
p̄t cōfugare sua sba3 ab s̄z h̄ q̄ ista duret q̄ nō
est in tlli le· q̄ cōfugare nō est n̄ sacē durare sū
mora rei inee suo nō est a q̄ rē eē p li· s3 1o
p̄ in eē angeli nō eē n̄ rōnis ut p3 ex h̄ s̄ q
dcā sūt s̄iꝰ· g̅o mora angeli nō addit s̄ sua
s̄ez aliā realitatē· ❡ p̄ 2o· ē se h̄z existēa
ad existē sic eē exīns ad durare· s3 existēe nō
dīt ab eē sic res essē ⁊ s̄ illū doctorē· g̅o nō du
rare dīt rea ab eē existē ❡ Sz iste rōnes sūt
solubiles verū tn̄ cūi sit mora angeli nō est a
reali absa sba existē· q̄ nō vz alia necitas
ponēdi aliq in angelo mēsure s̄ rea ⁊ d̄r ... in suo eē
quod ipm̄ mēsuret ·n· ·n· p̄t cōcludi eē distinctū ab
alio n̄ ul' p separē ... ab illo ul' p̄le ul'
... illorꝰ ad aliq duo quorꝰ alterū ē ab alio
sepabile illorꝰ aūt duorꝰ n̄ est in p̄po· ❡ Sm ⁊ d
sūi vz s̄ q̄ nō vz p̄le q̄ si aliquid mēsuret
aliud q̄ ab alio p̄ncipet solli· qm ē mēsuret illō q̄
p̄ncipet salte p actus· h̄ 1o sic in a° sic ē i g̅m n̄
sicret salte p actus p mēsura sue q̄ntitatis l3 sit
alterꝰ gnīs qm̄ q̄ntitas· sic i p̄po l3 ·n· actū eē
aliorꝰ sub p̄a rōne p q̄ ab ... addirōne ulteri
sit q̄ nō mēsuret eūo sm̄ mō p̄mi angeli tn̄ mē
sure quo aliq dz mēsura alterꝰ· q̄ p̄fcōꝰ in suo
gnē· tn̄ eē ut durō i actua· exn̄ vz q̄ mēsurat
durōne p̄mi angeli salte p actus ince sua durō
ne que p se mēsurat ... durōnis sup̄mi angeli
❡ Vbi ad 2o q̄ i a° q̄ ul' sūt h̄ eā distincta s̄ a re
sola eē eūi durō sit sola mā eūi ē eēn̄ sup
p̄mi sūt h̄ rōne ē mēsura p se eē· seu sba ... alterꝰ
angelorꝰ s̄ rōe qua eē ... sūt ⁊ ... ipiꝰ durōnis
alterꝰ lo de mēsura eo mō q̄ p̄fcōꝰ ī eod̄ gnē rōnis
dz mēsura aliorꝰ in illo gnē nō vz eē inferioris angeli

mensurare mora et duratione supremi angeli in quantum videlicet modo durandi licet in fine deficit.

Articulus sextus in quo ostenditur quod motus possibilis non est mensura substantiarum separatarum.

Dictis tamen obviat opinio quorundam dicentium [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Articulus primus preambulus

[illegible]

Articulus 2 in quo

[illegible]

17

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Articulus sextus in quo solvuntur rationes principales

[illegible]

Articulus primus in quo ponitur opinio quod non eum differre ab eo

[illegible]

Articulus 2us in quo ponitur opinio dicentium quod non tempus non differt realiter a tempore

[illegible]

[illegible]

Articulus 2 in quo inquiritur quid est illud quod ipsum tempus mensurat et ponitur opinio egidii et thome et improbatur.

[illegible]

[illegible]

10 p. alia op.

Articulus primus in quo ponitur opinio quorundam dicentium sine idem esse ... [illegible]

op. 4.

[illegible]

homi[n]is vel alteri[us] sive no[n] includit ... [illegible]

[illegible]

Articulus secundus in quo ponitur opinio ... [illegible]

[illegible]

Dicit ad q[uae]r[e]n[dum] ... [illegible]

[illegible]

Articulus ... in quo ... [illegible]

[illegible]

Articulus sextus in quo inq[ui]r[itur] ... [illegible]

et conservatio dicunt realiter extra rei existentiam et ideo licet unum causetur ab alio sunt illa quae dicta sunt d. q. p. h. d. quod non dicunt rem absolutam quia nec absolutum acquiritur rei per conservationem. ¶ Et ideo est quaedam opinio Jacobi primo quodlibet q. 3 quae dicit quod creatio et conservatio dicunt diversitates habitudines realiter ad ipsum deum fundatas in re sub alio et alio modo reali consignificante. re creata dicitur accipi esse ex parte rei et ut habet esse principiatum a deo et sic fundatur relatio creationis et comparatur ad deum ut ad creantem. 2o modo ut habet esse durabile in ... et sic fundatur relatio conservationis et comparatur ad deum ut ad conservantem et talis diversitas sufficit in fundamento quod patet per exemplum quia sicut eiusdem superficiei loci fundatur relatio ad locatum et relatio continentis. ¶ Sed contra primo quia conservatio non est realiter adeo esse accepta aliter conservatio esset in divinis quia patre continenter ab alia ad illa immediate continuantur. sed in divinis non est conservatio. item quia conservatio est tenere rem ne cadat in nihil quae de se posset cadere. ergo oportet quod conservatio sit continuatio esse iam accepti aperte patet dicta ex hoc quod creatio tendit ad non esse propter quod alia realiter sunt relationes. ¶ Praeterea secundum patet per Augustinum super genesim qui vult quod esse creaturae et materiae ipsius sunt duo effectus. unde dicit quod omnis res quod deus creavit etc. ut ... maneat. ¶ Et patet per eum de ... quod sunt duo opera. quod deus operatur ... i. regit ... die ... ad opus creationis et de quo Jo. 4 pater meus usque modo operatur et ego operor quantum ad opus conservationis. ¶ Licet ista opinio sit probabilis cum sit ... videtur non habet primo sic quia res creata non est aliud quam ipsum esse totaliter a deo ut patet 1 ... quod non erit plus ex quo patet primitas vel novitas eiusdem nihil addit positivum reale supra esse creatum quia nihil dicit nisi ... vel negationem prioris existentiae quod non est aliquid positivum ut patet ... et vel aliud est quod res totaliter esse adeo plus quam plus fiat in ... plus dicunt ipsam fuisse vel positivum reale supra esse creaturae solum non quod plus ... existentiae vel coexistentiae patet ex creatione ut patet ex prima quaestione quia dicit esse plus et prius ... in esse duratio sive ... i. quod est in ... quod creatio et conservatio quae ad illud in quo dicunt non addunt ... reale positivum supra esse creaturae. secundo patet sic quia eadem dependentia quam res est a deo per non esse eadem tenet ne cadat in nihil ut patet ... sed relatio creaturae ad deum ut ad creantem vel conservantem non est nisi dependentia creaturae in esse suo a deo. ergo cum dicat eadem dependentia quia res est et retinetur ne cadat in non esse eadem est relatio ad deum creatorem ... patet 3 quia si conservatio addit relationem realem aut illa relatio creatur in esse aut non. sed esset ... et non per aliquid additum eadem ratione relationis creationis patet ... sicut ... additum realiter ... relatio ut continuatur et relatio conservationis. si dicatur quod non continuatur in esse suo ... est ... ¶ Contra hoc sunt ... quae ... q. 1 ... d. ar. 2 ... patet quod illud ... conservatio ... quod addat ad reale supra ipsum esse per quod dicat ... in divinis quod non est verum ... sufficit quod illa continuatio sit cum ... et ... ut ... quod addat ad ... continuationem ... quod sit alterius ... ¶ Ad ... patet quod Augustinus non vult quod sint duo effectus ...

ductus. Sed ... cum dicitur ... non ... realiter esse ... ne ... esse quod ... non reale addit supra esse ... relationem nec absolutum ut patet ex dictis. ¶ Ex quo patet parte ad 2m conservatio ... quod deus ... a creatione ... illa ratione quia ... distinguitur ab ... conservatione ... est conservatio quod non est aliquod reale positivum ut dictum est. Sed negativum et licet unum sit ... alii possit accipi ... diversae relationes reales. sed forte exemplum de loco non sit ... locum non habet ut patet ex dictis et maxime ... non ... est non potest fundari alia relatio ... meae qua tenetur ne cadat in nihil ... eadem dependentia ... primo et ... dependentia creatio ... pro ... quam illa dependentia est per ... ¶ Ex hiis patet ad rationes in principio quaestionis. ¶ Ad primum ... quod creatio dicit et conservatio ... hoc quod res ... accipit esse quod tamen non addit rem ut dictum est. unde ... diversitatum. ¶ Ad 2m ... quod conservatio per ... agen... alia ab actione ... agentium ... qua agentia sunt diversa ... variantur relationes effectuum ad ipsa et ... agens creatum conservat ... diversorum ... addit ... quod accipit per ... ¶ Ad 3m ... quod ... creaturas esse ... non facit quod conservatio addat aliam rem sive creaturam ... aliquid reale nec ... ad agens ... ut patet ex dictis ... non ... distinguatur ... et acquisitione. d. 3.

Circa quaestionem est hic sciendum d. 3 in qua tractatur de conditionibus angelorum ... et dividitur in duas partes. quia primo determinat de perfectione eorum. ¶ De perfectione eorum addita distinctione ... secunda post hoc ... ut ... ¶ Prima dividitur in duas partes. quia primo ... secundo ... ¶ ... in duas partes quia primo ... quam ... in ... differentia ... in quibus ... sic ... angelis ... prima dividitur in ... partes quia primo ... quaestionem ... colluit ... ille quod esse rationales et ... quod angeli sunt discernentes ... a principio ... intelligentes ... ¶ ... sua colorem ... ¶ ... sua colore adaptat similibus i. ut qui ... bona. ¶ ... et sic ... ¶ Sed ... in qua ... in quibus ... magistri ... angeli ... aequales ... ¶ ... in ... quod ostendit eos fuisse ... ¶ ... ostendit eos fuisse aequales ... ad ... culpae ...

est ... angeli dubia ... ponit ... variam opinionem ... putaverunt ... ponit suam declarationem ... ¶ ... quod primo ponit opinionem ... ponit auctoritatem per opinionem ... Quam opinionem sua ... ponit opinionem ... ¶ Aliis autem videtur omnes angelos creatos esse bonos ... angeli non fuerunt creati ... in culpa ... ¶ ... ponit auctoritatem contra ... Et ad ... videtur etc. ¶ Sequitur ... ubi dicit ... quod primo ostendit per angelum primam opinionem esse falsam ... job ... expositio ... ¶ Deinde videtur ... quaestionem ponit etc. ¶ ... duae partes ... patent in littera.

Circa istam distinctionem quaerunt doctores de q. ... de ... de simplicitate eorum ... de cognitione eorum intellectuali ... de aequalitate eorum ... culpam vel gratiam omissis duobus aliis quae ... in sequentibus. ¶ Circa duo prima quaeruntur quaestiones 3 ... ¶ Primo de distinctione angelorum. ¶ De simplicitate eorum. ¶ ... quaerit ... utrum in una specie angelorum possint esse plures ... et videtur quod non. Rabbi Moyses libro suo 2o c. 2o dicit ... quod non habet corpus non comprehendit multitudinem ... ¶ ... sic pluritas ... est ... ut patet ... quod si ... multiplicarentur ... in angelis non est ... ut ad ... supponit ... sequitur ... quod si in ... est ... distinctionis ... non ex ... diversa ... non ... ¶ Ad oppositum quia deus potest facere ... solo numero distinctas ... ab hiis qui non sunt ... solo numero distinctas ... mobilium et ... motorum ut vult ... etc.

Hic est opinio plurimorum et maxime theologorum ... quod in ... separatis ... est plures solo numero distinctas esse ... ad quod ... angelos per ... quod distinctae ... actu ... ad ... cum ... in ... accidentalibus ... non sit ut supponitur ... possit esse ... ¶ Et ... in ... distinguere ... ad ... non potest ... sed ... in angelis non est quantitas ... ad ... etc. ¶ Confirmatur ista ratio quia pluralitas ... numeralis accidit ... quod fiat per aliquod additum ... distinctio ... actus

Articulus primus in quo ponitur opinio quae tenet non esse pluralitatem in una specie

non potest esse ... quantitas ergo etc. ¶ ... quia ... perfectio speciei ... non ... in ... supposito ... est esse plurificatum ... ut ... primo ... esse ... quod ... tantum ... est ... quod ... perfectione non fuit ... esse ... ¶ Praeterea ... patet ... si essent plura individua ... complere perfectionem speciei ... totam perfectionem ... distinguerentur ... angelus ... separata habet perfectionem suae speciei non diminute ... perfectionem formae diminute eo quod ... etc. ¶ ... esse in ... a ... aliquid quod non sit perse intentum a natura ... non est perse ... intentum a natura ... nullo ... non ... in uno individuo ut vult ... in angelis ... esse non potest. ¶ Praeterea quia pluralitas ... non repugnat ... pluralitas ... ut ... c. ... in angelis ... non est ... ut supra etc. ¶ ... est ... actu intelligibile ... in ipsis ... non est ... abstractione faciente et accipiente formam ut una etc. ¶ ... physicae ... distinctionis ... quod in hiis quae sunt sine materia ... est ... unum ... distinguitur ... et ... quod ... distinguitur a quo ... ¶ ... omnis ... ut patet per ... in ... quia ... ut ... modo ... ¶ ... non ... et ... sunt ... in angelis non est ... sunt ... simplices ... ut supra etc.

Articulus secundus in quo ponitur opinio

Ilius modo dici videtur magis ... separatis a ... et ... in angelis potest esse pluralitas individuorum sub una specie ... esse plura individua non ... in angelis. ¶ ... patet ... pluralitas ... non est ... ut patet ex omnibus rationibus quae adducuntur ... quia angelus potest habere modo ... ¶ ... et in corpore potest ... duae intellectiones sunt ... distinguntur ... ut patet ... ¶ ... quae non distinguuntur ... et ... intellectivae distinguuntur. ¶ ... forte ab eis quod ille duae intellectiones ... ex ... et ... in angelis potest deus facere sub eadem specie ... solo numero ... non repugnat ... separatis ... ¶ Et ... ista ... non cogat ... quod intellectiones ... separatas non ... plures ... numero

vel tantum efficere quod cum ... q[uo]d habet potentiam finitam in distinctiones cor[um] ... posse plures et idem ab ... est illius alterius ... q[ue] non habens q[uo]d ... ad ... posset habere partes ... ratione intelligentia ... partibus ... aliter ... [illegible]

Alie rationes ... isto modo ... adducuntur ... quecumque ... possunt ... sub ratione ... absque contradictione possunt plures ... [illegible]

Confirmatur ... anglus est ... eo quod non est ... purus ... repugnat ... ad unam ... [illegible]

non est ipsorum ... quia ... et ... aliquo modo ... [illegible]

Confirmatur ... personis ... [illegible]

Ad ... quod ... non est ... actus ... [illegible]

aliquo modo infinitum et haberet totam perfectionem ... illius speciei et nullo modo esse ... ad aliud actum ... esse quod ... esse potest ... quod aliquod individuum ... nisi sue speciei ... quod habeat totam perfectionem sue speciei ... [illegible]

Ad ... [illegible]

... est ... non ... sequitur ... homines ... de pluribus angelis sub una specie quod in eis esset ... forma eo quod quilibet esset forma ... quia non differunt ... [illegible]

[illegible]

quibus que non movent certe ordine. Et quia
non essent partes universi partes .n. universi non consti-
tuitur. Ad 7 m dicendum non servatur unum universi ni-
si connexione actionum et passionum mutue. Ad 8m
dicendum quod non videtur quia non sequeretur aliquas intelligentias
motrices et non alias et ideo sed cum hec ponitur esse propo-
sitio vel non habens causam immo immo secundum suam pri-
mam potentiam motivam. Sic inequalitas sit non movere esse-
alia propter actiones in universo que numquam essent. Intelligentiis
enim non previderet ipsa propter parum quod habent per ingenium
quod quia ponit ille obiectum quales habent ordinem ad
creaturas secundum rationem effectus et ideo secundum nature priorem motum
mediis quibus certe et ista spiritualia nimis clarum vide-
rim. Contra sua opinio est quod alii effectus sunt invisi-
bilis ut dare naturis defuncte et mobilis stantes creas et
lineas et operationes nove contra quod subire et multa
alia que ut videtur dicere aliquid in certhe actus
magice sunt dicere secundum aliquam philosophum quod omnia illa plus
pervenire ex animo totius celestis et ex virtute illorum
corporum et aliorum agentium hic misticus materiales di-
spositionem ad receptionem aliquam impressionem. Dicendum ad quod
qui liceret artem ad situm et stellationes et ad
virtutem herbarum et aliorum agentium possibile est multa mi-
randa facere et hec docet ars magica. Sic habent
vero sufficere quia dato quod hec esset tamen hec similes
similiter reputaret et ipse tale aliquid quod aliquid est a-
faciunt per solam inmotorum aut spirituales non a se tamen
aperta aliquas ad stellas non oppositio aliquam agentium
naturalia et ideo oportet necessario quod talia esse ut sit hic
reducantur in medio in aliam spiritualem essentiam.
Et constat quod aliqui habent demones pervertos
per solam obligationem se obligant eis ad aliquam faciendam
non spirituales. Ad 1 intelligere et velle sunt potentia intelli-
gentie movere vero ipsius esse est ordinem admovere
quod non posset esse secundum naturam quod non haberet potentiam
intelligere et velle ordinem ad movere vel connexionem
non videtur necessarium. Ad 2 quod patet quod motum ipsi non co-
git quia dato quod aliqua non sit non motrices tamen non
sunt ociose quia habent operationem intellectus potentie illi
operationem modum. Ad 3 non cogit quia dato quod non
moveat ad hec partes universi ex determinato gradu
quem tenent sunt partes universi. Et per hoc agitur
in 4m. Alii quod motus orbes in quantum sunt supremi
angeli illuminant inferiores movent et reducunt
naturam humanam que est finis omnium generatorum et corruptibilium
et corruptibilium secundum illos. Ad 5 non cogit quia quod
determinant ad motum aliquam non ex hoc primum primus re-
gendi universum quare numquam has ad hec determinat et
non illas ad libertatem sue voluntatis pertinet non est quere-
da alia causa nisi quod motus in illis que non movent
orbes est ociosa. Dato quod numquam exeat in ac-
tum quia esse virtutes dant ad perfectionem non tamen
non sufficit quia ultimam perficit. Contra 6
volens exponentem opinionem Aristotelis quod sancte scripture possunt quod
angeli secundum quod dicunt se spirituales sunt secundum nullum mo-
dum esse quam aut dicat Aristoteles et ponit quod angeli a quibus
de quibus loquitur sacra scriptura fuerunt homines divi-
ni clarentes et virtutes rerum nullam in quibus divinitas
operum manifestabatur. Sed ista contradicunt aperte et
deberet ut patet in sepe sancte plerisque locis et ideo inniteris.

19

Platonici autem attendentes ad illa
que dicta sunt contra opinionem Aristotelis posuerunt quod
intelligentias innumeratibus orbium ponentes contra eius
secundum quod innuit beatus Augustinus in pluribus locis. Et est ad
hec quod ponit plures intelligentias concordat cum fide. Sed quantum
ad hec quod quod posuerunt illas habere corpora sibi unita
discordat et male posuerunt. Quod primo aliquam
sic probatur quia si talis intelligentia uniretur corpori aut ut
forma aut ut motor movens et perficiens et propter quod accidit sibi
cum sit ut motor movens et perficiens et propter quod accidit sibi movere autem uni-
versum alicui corpori. Sed accidit sibi movere aut uni-
tam corpori vel non non propter operationem quam non potest exercere nisi per corpus
et per organum corporale uno non forte ad maius est propter operationem
que operatio est finis forme. Sed talis substantia non habet aliquam operationem
quia necesse indigeat exerceri per corpus vel organum corporale
nisi similiter non obviare sit intelligere non propter actum vite nec
ergo exerceri obviare et similiter nec per ipsum intellectum acquirit
ad hoc naturali talis substantia non habet aliam operationem que
nunc indigeat exerceri per corpus vel organum corporale eius
sunt operationes ipsius et vites secundum nec potest illi uniri ut
forma. Item 2 corpus quod unitum est corporale et propter quod
corrumpitur ex quo sequitur quod illa intelligentia vel potest conservare
rem corporalem propter sui compositum quod videtur impossibile vel quod alii
sunt corpus corrumpitur et alteri de novo unitur vel quod
aliud est corporis unitum illi et aliud non videatur quod est in
quietum. Articulus secundus in quo ponitur opinio catholica
Ponendum quod Hieronymus dicit tenendo quod angeli sunt in magna
multitudine. Ad hec est auctoritas Dionysii de celesti hierarchia capitulo ultimo
decies quod milies centena milia et decies milies centena
sic quando .xiiii. c. milia vero sunt exercitus eius et
aliud et supra excedentes numerum. Milies milia ministrabant ei
factorum tam ostendit scriptum in Job numquid est numerus militum
eius. Et in Daniele milia milium ministrabant eis et decies
centena milia assistebant ei et in Mattheo .xii. legiones
angelorum. Ad hec est adducit rationes probabiles Pa-
ris .1. quia sunt causa ita ut sit secundum totam in uni-
so tanto magis excedunt alia causata in quan-
tum magnitudine excedit ista in sio-
ra. Hec vero est quia deus in creatione rerum intendit per-
fectionem universi et ideo quanto aliqua sunt magis perfecta et in
excessu sunt causata quod angeli sunt suprema causata in
universo quod cum non excedant ista inferiora in quantitate
magnitudinis relinquitur quod ea excedant in quantitate
multitudinis. Item est talis plus distat anima a
deo quod aia quam prima quod distantia inter creaturam et deum est
infinita excepta alio excessui secundum dicitur ut ita est quod
inter animam et deum sunt angeli sicut inter duo extrema
iuxta verum. Ideo tenet infimum gradum inter et cre-
litur primum et angeli tenent medios gradus et inter deum
et intellectum primum sunt omnia coniuncta. Cum quod inter eum
distantiam plures gradus et deberent esse quod inter creaturam
et deum plures esse sunt intelligentie quod inter creaturam et unam sunt
in corpore. Item talis creature forte causata est non certo
distinguere in plures gradus perfectionis sicut plures sunt forme
mixti quam elementi et plures corporis celestis. Ergo
forte ipsa alia quam plures. Sed non angelica est non materia
causata quod ibi non sunt plures gradus quam in corpore quod est
ista inferior.

Articulus 3 an de
sectio omnes angeli
sint eiusdem speciei

Secundo videndum est utrum omnes
angeli sint eiusdem speciei et possit
aliquis videri quod sic per hoc circa

Primum quod propter intellectiva videtur esse eiusdem speciei eo quod
unum principium formale idem est correspondens
secundum eius inquantum eius. Ad 2 quia inter eius non videtur differ-
re ab eo intentio in proprio quod includit ad celum
posse plusquam alius et per quemquam plus vergit ad intentionem
possibilem et plus distat ab intellectu qui est purus actus ut
videtur de gradu 3 de anima quod est. Sed angeli non vero hic
aliquid est non possibile quia sunt intentio in actu gradus et cetera. Ad 3
quia divisiones specierum in eis apparent ex eo quod dicitur actione
quod unum operetur et non alteri. Sed ubi videtur quod unum quod
non generet alteri gradus et cetera. Ad 4 dico hoc quod Aristoteles semper
tenuit quod si sint alique intelligentie non motrices
ille necessario differunt a motoribus specie et non quia secundum eius mo-
tores per propriam naturam distinguntur mobilibus apparuerunt
et per quod distinguuntur ex non propria ab illis que per naturam
propriam eius motoribus non apparent et talis distinctio est
specierum. Ad hoc non habet virtutem quantum ad hoc quod per intelli-
gentias motrices ex propria non declarabilis suis motibus
quia sola voluntate divina ad ista determinat et possibile tamen est
quod in angelis sint plures gradus quia quod per voluntates
sunt partes rationes sive potentias. Ad eam quod adduci-
tur quod hec videntur patet. Ad primum patet per ea quod dicetur quod secundo
articulo. Ad 2m quod angeli non sint intellectus
in actu quod sint actus puri. Sed sint a principio non
compositi ex actu et potentia. Sed quod unius videtur tantum gradu
nature intellectualis quod alius et per quod plus appro-
quinquat ad primum actum intellectualem et plus recedens a non in
anima que est intellectus possibilis ut dictum est. Ad 3m dicendum
quod si non illarum intelligentiarum haberent aliquas operationes
causas fluentes ab eis in quantum sunt distincte specie ad
est proprium uni non quod non est proprium alteri. Sed autem non ha-
bent tales operationes sive additas non oportet quod una habe-
at ad propriam distinctionem realem quam alteri non generet. Articulus
quartus an sint de secundo plures angeli eiusdem speciei

Tertio videndum sunt plures
angeli eiusdem speciei videtur quod non
sit de secundo suppositum possibile quod non hec decima
tiva per propositionem probabilibus tamen videtur secundum auctores
sacrum quod in una specie sint plures. Primo quia angeli
vero quod a quibus species non intellectualis sit accepta individuum in omnibus
Hec confirmat Augustinus in Enchiridion capitulo 2 dicit divinitas placatur
veri ductoni et cetera et ipse dicit vero in ipso que in omnibus
eorum quod patet appetent ex parte reparari numerum
vero ut ipse inveniet quod non habet numerum separari necessario
eius species esse decimi. Sed si in una specie angelorum
non esset nisi unum individuum nulla species totaliter simul
decimi quod et cetera. Ad hec per hoc patet per auctoritatem damnatum in 1 de
duabus modis et una per se sic dicitur perfectiones
secundum unam speciem quantum dicitur et complexione sicut complex-
ione quod ille omnes non sunt eadem per perfectionem
rone ut per necesse sit. Dicitur autem perfectionem habent
causatur per se habens et videtur ideo non solum secundum unum quod ordi-
nem angelorum et virtutum diverso per perfectiones quod
sic et secundum unam speciem quantum non vero dicitur ad illi multi
gaudeant ad invicem et in similitudine copulari et
aliter disponant. Et hinc est quod expressa non in materia
sunt ad aliud distinguatur. Ad 2m in opposito ad
primum quod dicit quod inter individua non est ordo sed unus ordo
non potest tamen in eis esse ordo dispositionis divine qualis
est inter angelos secundum quod eos deus disposuit in binne

Ad 2m dicendum quod in hoc quod fuerit plures locatur sive quod sepulturis
sub una quantum quod unum solum individuum propter causas
dictas secundum Augustinum et Damascenum. Questio 3. quaestio 3.

Tertio queritur utrum anima intellectiva et angelus
conveniant specie. Videtur quod non quia tamen potentie intellective sunt
diverse specie et per quem operationes intellectuales et voluntates et ultimus
obiecta secundum hoc est primum quia in eis convenire non obiecto
secundum rationem formalem secundum eius inquantum eius et cetera. Ad 2 secundum Augustinum
de libro arbitrii 2 dicit quod angelus et anima sunt non pares. Sed omnia
impares. Sed que differunt specie non sunt natura pares et cetera.
Ad 3 quia ideo est finis secundum beatitudo intellectualis ad quem
utrumque ordinetur per suam naturam quod quia in non est
unitas specie. Ad 4 dicit sic. Si diceretur specie quod hoc
individuum unius esset nobilius quam hoc individuum alterius
cum quod beatitudo requirat totam capacitatem salvari
sequeretur necessario quod maior esset beatitudo unius quam
cuiuslibet individui alterius quod falsum est quia secundum fidem est
dare animam cuius beatitudo est maior quam beatitudo unius
angeli et cetera. Oppositum quia anima et angelus plus
differunt quam aliqui angeli sed quidam angeli distinguuntur
specie quod multo fortius anima et angelus. Est questio non sic
procedetur primo ostendetur quod differunt specie in quantum
ut quilibet opinio intentio aliqua dicat quod aliquorum intellectum
ipsius angeli. Articulus primus in quo po-
nitur quod angelus et omnia intellectiva differunt specie

Primum volunt
aliqui parte ex suo prin-
cipio quia secundum in substantiis incorporeis non potest esse equivocatio
secundum unum solum non est nisi ex in gradu quantitatis et hoc solum
formaliter est ut patet quia hec distinctionis. Sed ideo est hec de-
claratur a posteriori secundum quia forme eiusdem rationis habent ea-
dem rationem perficiendi materiam. Sed anima est nata perficere
materiam corporis organici angelus non ergo non sunt eiusdem
rationis specie qui in aliquo non ita se habent quod prima
nisi est visibilis alia non oportet tales esse differentes specie
et propter additionem ratione. Confirmatur quia homo et angelus differunt
specie ergo quod est forma magis homo differt specie ab ipso an-
gelo anima inclusa vel ratione specierum hominis ut patet
formalis sunt ut patet quod dictum est et cetera. Articulus secundus in
quo inquirit specie
per istud dicitur
primo ratio-
nem et opinio-
nes dicere

Secundo inquirendum est que
sit prima ratio huius distinctionis quod de
inter animam et cetera. Et sunt hec tres modi
dicendi. Primus quod prima distinctio ipsorum est unibili-
tas ad materiam et non unibilitas. Sed hec ipso non
videtur rationabile primo quia forma est finis materie
ut vult Aristoteles 2 physicorum et non distinctio ut proprie distinctio
forme et non econverso ut quod vult per Averroem in 1
cum dicunt animabus leonis quod anima differt ab anima
quod prima distinctio aliquarum formarum non potest causari
ex habitudine ad materiam vel esse contentiam habitudinibus. Sed
distinctio naturalis oportet accipi ex habitudine ad illas formas distinctas
secundum illud quod sunt secundum causam unum. Ad 2 omnis distinctio
habitudinum presupponit causam distinctione vel quorum sunt distinctas
habitudines quia prius distinguuntur in se et ad illas distinguuntur sequentes
habitudo alia et alia vel habitudo et carentia habitudinis. Sed
prima distinctio angeli et anime non est per unibilitatem et non
unibilitatem sed potius per prius distinguitur. Item unum quod
talis est natura anime in se per que anima angeli non ta-
lis ideo per hec non est illa et ad hec sequitur unibilitas
materie in una et non unibilitas in alia. Ad 3

[illegible]

[illegible]

Quarto ad simplicitatem angelorum quaeritur ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

no e me reale de quo fruit ... angels ... ad ... aquo ... ipius angeli ... in pma et ita in me ...

[illegible]

aliq differ. Prima quare ille due cōe agentes ad inuicē cū n. nō sunt eiusd rōnis. Oz quod qd̄ ordine gerant ad ciez effectū ꝛ p quos oz qd̄ una sit sup̄ior in agendo r alti⁹ ꝛ sic h̄eat rōne mo r illi⁹ ꝛ alia h̄eat n̄ mouēs mota ad e...

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... quod omnino ignoraretur. [illegible]

differentie sed ipsarum differentiarum a cognitione aliarum ad cognitionem sui. Cum intime dissimilis cognoscat essentiam suam, cum igitur esse dicit in qua est expressa ymago dei sic in angelo sic plus intellectus super modum obiecti et ymaginationibus cognitive secundum eandem rationem per hoc cognoscere essentiam divinam sicut angelus.

Dicat ergo aliter ad questionem dicendo quod per distinctionem. Ad primum est quod duplex est cognitio intellectus: una que est obiecti secundum quod abstrahit ab omni existentia actuali, et hec patet quia possumus habere scientiam de quidditatibus rerum et hec abstrahit ab existentia actuali huius obiecti, alioquin scientia communis esset, et quia non si dependeret ab existentia obiecti. Alia est intellectio obiecti secundum quod existens in sua existentia actuali, et hec patet experimento: cognitione de qualibet parte corporis propria et visibile non existente vel non presente per existentiam, sed celeste que est facie ad faciem. Et hec duplex cognitio intellectualis declaratur esse iam inter se per similitudinem in cognitione sensitiva in alia quadam.

Prima cognitio dicitur abstractiva, secunda intuitiva vocatur intuitiva cognitione eo modo quo dicimus intueri rem quam coram aspicimus sicut est in se. Ex hoc patet quod non videtur impossibile quin angelus habeat aliam distincte representare essentiam divinam, licet non representet eam ut in se presentialiter existentem, et per hoc habeat cognitionem eius abstractivam et distinctam. Quia abstractiva potest distinctiva et confusa potest aliam et aliam rationem cognoscendi, quia si nulla species possit esse distincte representativa essentie divine per rationem aliquam cognoscendi, non numquam apparet ratio quare non possit a deo in illum infundi distincte representativa essentie divine per illud quod est in se sicut patet in illo actu cognoscendi distinctius quod est et quod est [illegible] omnis est dare actum intellectus qui distincte per illud quod est in se representat essentiam divinam, ergo non est impossibile quod sit aliqua species quam essentiam distincte representet abstractive. Et dico quod talis cognitio intuitiva est, scilicet si obiectum non esset, verum illa cognitio secundum talem accidit existentia in re.

Ad secundum sic quod rapti viderunt intuitive essentiam divinam cessante actu videndi potest habere memoriam obiecti sub distincta ratione sub qua fuit obiectum visionis, hec patet primo per exemplum in Paulo qui post raptum recordabitur visorum, ut patet 2 ad Cor. 12: "Scio hominem" etc. 2o quia secundum beatum Augustinum memoria essentialis est intellectui, et sicut quicquid sit in intellectu potest inesse in memoria, et cognitio memorialis cessante actu videndi non potest esse nisi per rationem, ergo per speciem divine distincte visam potest intellectus remanere. Et confirmatur quia per potentias est in ipso cognitiva quod potest convenire speciem obiecti cessante presentia obiecti.

[Ad tertium] est quod non est impossibile aliquam speciem esse in intellectu angeli a principio sue creationis, ut hic alia species quodammodo sit universalis quodammodo sub aliis, duplex: primo quia est data angelo in sua prima creatione. 2o quia non est per totum gratie vel glorie sit principium cognitivum actus vel gloriosi sicut [illegible] non necessario sequitur naturam, sicut non ad essentiam potest attingere ex viribus suis nec actione eius aliqua intellectus agentis, quia non potest esse hec actione eius aliqua agentis nisi a creatione divine essentie que non [illegible] actione intellectus. Alias autem species quas habet a creatione per hec actione vocatur alicuius intellectus agentis, et eo modo quo hec est ista species esse cognitionem abstractivam quantum ad speciem quarto modo [illegible] aliquo modo deo. Ad 2um est quod talis species in q[uantum]

habetur istius modo deo noti non est intuitiva sed abstractiva de esse divina dicitur primo dicto in mente angelica. Quod primo modo persuadetur secundum quod beatus status innocentie natura fuit intellectus humanus pure et beatitudinis pure, sed in statu pure homo deum cognoscit cognitione intuitiva, et in statu nature lapse cognitionem dei in obliquo; ergo in statu innocentie habuit cognitionem mediam, scilicet abstractivam et aliqualiter distinctam et dilectionem ipsi correspondentem. Sed angelus in suo statu innocentie habuit perfectiorem cognitionem et magis distinctam et dilectionem correspondentem quam homo habuit in suo statu innocentie, sed non habuit illam cognitionem distinctam nisi per speciem representantem essentie divine; ergo talem speciem habuit ab initio sibi inditam.

Secundo quia cognitio perfectissima quam non ponimus nisi in intellectuali creatura beatitudinis non debet negari intellectui creato perfectissimo. Sed talis est hec cognitio distincta divine essentie per speciem distincte eam representantem, licet non ponatur nisi in intellectuali in statu beatitudinis quia non est intuitiva facie ad faciem qualis expectatur in patria.

Tertio quia secundum beatum Augustinum super Genesim c. 23 angeli prius ordine nature cognoverunt res in verbo divino quam in proprio genere, licet non prius tempore, quia secundum eum res fuerunt create simul cum angelis; [illegible] autem angeli cognoverunt eas in proprio genere. Unde illa prioritas quam ponit in cognitione angelica rerum in verbo divino et cognitionem suam in proprio genere non potest poni nisi prioritas nature, et per quam ista cognitio rerum in verbo que solum precessit non cognitionem rerum in proprio genere non fuit prius quam aliqua morula fuit, ut inferius dicetur de eorum creatione et eorum beatitudine seu lapsu. Ad quod Augustinus videatur hic contradicere [illegible] c. 23 quod vocat illam cognitionem rerum in verbo que est secundum cognitionem intuitivam beatificam, exponendum est. Tamen quod beatificam eam dicit secundum quid, non simpliciter; sed angelus in verbo cognitione confusa non potuit res cognoscere distincte, ergo ante suam cognitionem a principio habuit cognitionem de verbo distinctam, licet non intuitivam, quia talis esset beatifica simpliciter, ergo abstractivam per speciem representantem. Et si queratur quomodo potuit in verbo non intuitive sed abstractive cognoscendo cognoscere, dicendum quod sicut secundum [illegible] non tamen soli intuitive cognitum, sed etiam abstractive est illud in quo cognoscitur [illegible] suo modo non est [illegible] quod esse verbi abstracti est cognitum, sed in illo in quo creaturas cognoscit.

Movetur ergo ad questionem dicendo quod rationale est intellectum angelicum ac [illegible] creationis sue omnes perfectiones cognoscendi quas concreat [illegible] creato non beato. Nulla autem est repugnantia quod intellectus creatus non beatus non possit habere talem cognitionem abstractivam in qua distincte representetur essentia divina, non tamen intuitiva vel talem cognitionem [illegible]. Ad talem autem cognitionem non dicimus intellectum angeli fortificari vel elevari aliquo lumine, ut dicimus ipsum indigere dispositione aliqua per se addita suis viribus ad videndum ista que sunt per visionem oculi oportet [illegible] ad hoc possit videre decimum millesimum milii et distinctam dispositionem [illegible]. Et ad hoc quod species illius posset recipere [illegible] illius decimi millesimi milii, scilicet parvitudinis [illegible] hic est maior intellectus angelici ad intuendum intuitive essentiam divinam quam abstractive, quia est ex parte potentie intellective angeli quod sit inter potentiam visivam et decimum

millesimum milii. [illegible] licet visio [illegible] ad illam quam individuavit [illegible] ergo cum [illegible] e. q. c. e.

[Margin, red: illegible]

[Margin: illegible]

Contra dicta tamen arguitur multipliciter. Et primo quod talis distincte representet essentiam divinam sit impossibile. Primo sic: species que est ratio cognoscendi distincte aliquod obiectum oportet quod ipsum representet per adequationem; quia species finita et creata esse effigies [illegible] essentie divine infinite et increate esse; ergo nulla species creata potest esse ratio cognoscendi essentiam divinam distincte.

Secundo sic: species unius creature magis representat effigiem alterius creature quam species cuiuscumque creature effigiem dei; sed per speciem unius creature non potest cognosci distincte alia creatura; ergo nec per speciem creaturam potest cognosci esse divinum.

Tertio quia ens indeterminatum et illimitatum non potest cognosci per speciem limitatam. Declaratur quia [illegible] per Augustinum, quia sicut ipse dicit ex parte obiecti: "Bonum hoc et bonum illud, tolle hoc et illud et intellige bonum si potes, et deum videbis"; ita ex parte rationis cognoscendi videtur quod debeat dici: dimitte hanc speciem et illam et intellige hanc speciem que est bonitas per se si potes, et deum intelliges.

Quarto sic: species que potest ducere in cognitionem essentie divine potest ducere in cognitionem superioris nature. Hoc patet quia supposito ex illa natura inferiori [illegible] non est ratio cognoscendi essentiam, est ratio cognoscendi distincte superioris in ea; sed nulla species potest esse ratio cognoscendi essentiam magis perfectam [illegible] quia [illegible] inter [illegible] divina in ratione infinitatis; sive ergo nulla species potest esse ratio cognoscendi essentiam divinam distincte secundum illud quod est in se et intellectum intelligi, quia sequeretur quod intellectus posset cognoscere [illegible] ex non divina cognitione per talem speciem.

Quinto sic: talis species representativa distincte esse divine esset magis representativa ipsius quam ymago in angelo. Sed quod est magis representativum alterius est magis ymago illius; ergo talis species esset magis ymago dei quam angelus; sed ex hoc creatura dei est capax vel esse potest, quia est ad ymaginem eius secundum Augustinum etc.; ergo si illa species esset magis capax quam ipse angelus et per consequens magis intellectualis.

Sexto sic: si talis species esset in intellectu alicuius angeli, illa posset videri ab intellectu alterius angeli, et tamen per consequens representet essentiam divinam distincte et illa que fide creduntur de esse divino; ille posset videri in ista quod ab intellectu alterius angeli esse divinum et ea que fide tenentur de ipso, quod videtur impossibile.

Septimo sic: species alicuius obiecti non potest in intellectu nisi illud obiectum non est presens vel in intuitu, unde Philosophus 3 de Anima: "lapis non est in anima, sed species lapidis". Sed esse divinum est tamen presens intellectui per illapsum secundum quod quecumque species et efficacia potest [illegible]; ergo non potest poni species [illegible] ad intellectum essentiam divinam distincte intellectualiter.

Octavo sic: quia talis species esset perfecta proiecta, sed non perducta ad ymaginem, potest distincte ducere in essentiam divinam etc.

[Margin: illegible]

Ad istas rationes solvendas primitus dicendum quod omnes ille rationes videntur concludere actum cognitum sicut et speciem que potest esse ratio cognoscendi. Ad primum ergo ad primam rationem quod effigies non dicitur proprie in esse divino nisi [illegible] effigiatum vel figuratum. Et tamen dimisso dicendum quod dicitur quod intellectus speciem que est ratio distincte aliquid obiectum et ipsum est adequatio equalitatis non, ad minimum nec requiritur adequatio simpliciter proportionis representantis ad representatum, sed quod ista species ipsa

tamen representet intellectum quod ipsa est intellectualis intellectus, requiratur tamen adequatio proportionis representantis ad representatum non simpliciter, sed tamen gratie secundum ordinem.

Ad 2m. Sed dicendum intellectus intelligentie per speciem sic intelligitur quod species illam sic representet obiectum intellectui sicut ille intellectus ipsum intelligit.

Ad tertium dicendum quod intellectus illam speciem et essentiam divinam non est adequatio equalitatis nec [illegible] proportionis simpliciter representantis ad representatum sic quod illa species representet essentiam divinam quantum est in se intelligibilis, hoc non est possibile; ipsa non solum representat potentialiter secundum quod ipsa est in se intelligibilis, est tamen in sua ratione et essentia creata. Et hoc modo quod species ita representat et representare potest essentiam divinam intellectui creato sicut intellectus creatus intelligit eam distincte, et forte species aliqua tamen potest eam representare quantum intelligibilis est intellectui creato [illegible] ad plus infinitum: ipsa plus est intelligibilis [illegible] sicut intellectus [illegible], et ideo licet species creata non posset eam representare tamen quantum ipsa est intelligibilis in se et ab intellectu divino, potest tamen eam representare tamen quantum intelligibilis ab intellectu creato.

Per hoc patet ad probationem maioris, quia verum non est quod non potest aliquid representare adequate quantum est replicabile cum sit infinita, sed tamen ex parte sui representat illam essentiam que est infinita, et hoc possibile sicut enim ipse actus cognoscendi attingit ad obiectum infinitum distincte, finite tamen ex parte sui est, quia ipsum infinitum non attingit quantum est attingibile in se, ipso modo ex parte speciei.

Ad 2m dicendum quod licet species minus conveniat in entitate cum essentia divina quam cum alia creatura, tamen plus potest cum ea convenire representative ad representandum, et talis convenientia est ratio cognoscendi; convenientia autem in entitate qualis est inter creaturas non est per se ratio representandi intelligendi illud quod convenientia assimilatur; sic album non est ratio representandi quod album, sed species albi.

Ad 3m potest dici quod bonum illimitatum et indeterminatum potest cognosci per speciem limitatam et determinatam, sed non quantum est in se intelligibile.

Et ad propositionem et per Augustinum potest dici quod actus [illegible] quodam modo est simile ex parte obiecti, et quando nos sic intelligimus hoc bonum determinatum [illegible] non potest intellectus deum, quia deus non est bonum sic determinatum, licet sit bonum hoc et bonum determinatum determinatione singularitatis; et ideo dicit Augustinus: "Tolle hoc bonum", supple limitatum, "hoc et illud", quantum ad eorum limitationes, "et intellige bonum" consideratum preter tales limitationes "et deum videbis" aliquo modo saltem [illegible]; sic potest dici: tolle illius bonitatem et speciem alterius bonum suam limitationem et deum videbis per ipsam, et sic tenet similitudo.

Ad 5m dicendum quod ymago dei potest accipi uno modo per similitudinem representative per modum rationis cognoscendi, tamen quarto modo per similitudinem representative ad obiectum sicut quod operatur [illegible] esse [illegible] primo modo species talis que ponitur potest est ymago dei. Secundo modo angelus eo quod est quid in natura hoc vivit et quarto modo et similes actus quarto modo illius qui ponuntur in eum, et quod hoc est magis ymago quam illa species et hac ratione ymaginis est capax [illegible]; prima autem similitudo que est in specie que est alterius rationis ab ista non est quin sit capax dei et intellectualis.

Ad 4m rationem potest dici quod maior non est vera. [illegible] posset esse ratio cognoscendi distincte aliam essentiam, quod tamen non esset ratio cognoscendi maiorem illius esse imperfectioris. Sic potest cognosci in creaturis aliud esse licet

nō cognoscat' inquibus simplr' ēē aliqualr' cōtinē-
eis. ¶ Sʒ si quereat' maior' [illegible] q̄ adducit
q̄ cunctas [illegible] diuina est in eē ex illi ueritate
in tm. ¶ Sūt possit dici quod ̄plez qrem co-
gnoscat ēē [illegible] in eē diuina abstractiē ⁊ ⁊
ī finitas eē diuine rōne cuius fundat' ī ea ita
[illegible] finite cū cognit' ex pte qrem [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

aliquorum gratiarum etc. ¶ Iuxta quae sic proceditur. ¶ Primo inquiritur an angeli fuerint creati in gratia gratum faciente. ¶ 2. utrum meruerint suam beatitudinem antequam eam acciperent. ¶ 3. ex hoc videtur videre ad quaestionem.

Ar. 1. an angeli fuerint creati in gratia gratum faciente et primo ponitur quod non et primo

Circa primum sic obicitur quod quod est de se
... per creaturam scilicet ... dicit tamen
opinando est duplex modus dicendi. primus
rigor dicit quod non fuerunt creati in gratia gratum
faciente. ¶ Primo quia secundum Aug. 2. super Gen. ad litteram in nullo
autem medium in celis ... in primo creatura est in statu suo
formata est formatio autem intellectualis creatura primo creata
est informis deinde sit per gratiam ergo prius fuit informis quam cum gratia.
¶ 2. quia non est verisimile quod habentes gratiam sic ... loco
motivis per unum locum motum in forma gratia inmisset
et fuissent ... ergo per quae ... gratiam habuit
non videtur probabile quod peccasset vel non videtur quod ... in
gratia creati fuissent quod possent ab ea recessisse.
¶ 3. quia status gloriae praesupponit statum gratiae ... aliud modo
similiter ergo et status gratiae statum naturae. gratia non invenit et glo-
riam. ¶ 4. per Aug. de cor. et gra. Deus sic ordinavit
vitam hominum et angelorum ut in ea ostenderet prius quid posset ex
se liberum arbitrium deinde quid posset divini beneficium ut haberet
magisterium similiter dicit 19. c. ... Aug. primo erant
in puris naturalibus per ea ... dicit ei gratia
ut sciret se non habere gratiam a se. ¶ 4. per verbum Gregorii
mor. 32. lapides ... in die ... Lucifer ... quia lapides
sive foramina praeparata sunt quia capax creatus ... quod
quia si replere voluisset statim infigere potuisset et
paucas ... lapis ille ... foramina sed per ... creatus ... non fuit reple-
ta. ¶ Videtur ergo quod cum non habuit caritatem et per ... non fuit gratia.
¶ Ad 2m quod angeli a principio sive creationis creati essent gratia
gratis data quam alii ... vocant ... fidei
... dicit quod eis datum est ad cognoscendum ... excedentem
virtutem eorum quod ... proportionaliter habuit fidem in nobis
... quam excedendo se modo debito ... lumine
gratiam decognoscere ... et ... status ... gratia gratum faciente ... status gratiae ... et statum
gloriae. Augustinus ... melius non se exercuit ... debito ... hu-
iusmodi debito sed ... quod non debuit ...
in eo tamen fuit duplex status ... ¶ Contra
hunc modum arguitur quia videtur probabile quod omnes an-
geli convenientes fuerint in statu in quo poterant mereri
sed sine gratia non poterant stare in illo statu ergo etc.
¶ Praeterea peccatum mortale ... gratiam ... sic quod non
abiciat gratiam ab anima cum ... quod in ... est
... macula quae aliquo modo est privatio gratiae ...
... et habitus gratiae ... fuisse sub forma gratiae quam
... ¶ Praeterea videtur rationabile quod non solum fuerint in iustitia
peccando quia receperunt iustitiam iustitiae ... quia reputantur
... debitores fuerint ... ut
velle ... de casu ... 10. ¶ Ad hoc non
est plus ... aliquis ... peccato ... non plus dix-
it inter angelos ... mali peccaverunt. cui et videtur
... Aug. super Gen. et ... 3. 12. ... si quam
... et peccati ... gratiam illis et non ultra
sic illi ... non fuit ... et ...
... plus fuerunt mali ... quod boni ...
non ... videtur non est verisimile quod ille ... gratiam an-

gelum ... et non ... dicitur. Ar. 2. in quo ponitur 2. opinio.

Ideo dicitur 2. modo secundum istam opinionem quod
... non fuerunt creati in gratia gratum faciente
sed in puris naturalibus et fuerunt in eis
usque ad horam quam deliberare potuerunt et tunc sic omnibus
data gratia gratum faciens cum ... quia gratia
non ordinatur ... ad ... gratiae gratis data ad
... ad ... gratum faciens ad ... ideo
... illud ... faciens gratiam gratum
facientem eis esse collatam.

Ar. 3. in quo ponitur 3. opinio et haec est ...
... Tertius modus dicendi est ... q. lxii.
... 2. et 3. ... dicit ... ¶ ...
quod angeli indiguerunt gratia gratum faciente ad
hoc quod converterent in deum prout est obiectum beatitudinis
... quia voluntas illud quod est ... non
potest ... alio ... sicut ignis ... potest
... cum ... similitudine ... formae ... quod
... ¶ Sed ... quod angelo ... diligit
deum et per quod ... ad ipsum potest ... ¶ Dicitur quod
ipsum naturaliter diligit in quantum est principium sui esse
... non autem in quantum est beatificans per ... visionem
... 2. non ... quod non indiget auxilio gratiae
ad ... difficultas ... non est ...
... quod primo ... ad deum ... ad beatitudinem est homini
difficile ... est ... sine ... cum quod habet ... ex
corruptione corporis et ... peccati. ¶ Angelis autem est dif-
ficile ... solum quia est supra ... 3. ...
ad deum est ad gratiam ... sed gratia non requiritur
ad ... ad gratiam quia sic ... gratiam esset ...
... ergo non requiritur ad ... ¶ Dicit
quod ... quaestionem in deum quae est in gloria per ...
... est autem duplex quaestio ... prima quae est
per ... beatitudinis ad quam requiritur gratia habitualis ut ...
... ¶ 2. per quam aliquis ... se ad gratiam ... quod
et ad hanc non requiritur gratia habitualis sed ... ad se ...
... de primo est ... non de 2a ¶ Cum
quod dicit ille modus quod angeli fuerunt creati
in ... gratia ¶ ... quia sicut ... angeli in prima creatione ...
... creature
sunt rationes seminales ... effectuum. sed gratia
... faciens ... sicut ... seminalis
ad ... Io. 3. ... gratia ... dei ...
quod angeli ... rationes seminales ... bea-
titudinis ... ¶ ... rationes adducit
prima quia non ... opus suum quod ... et ...
... quod ... omnia ... quibus potest
attingere finem ... ordinata ... facit
sed angelus non potest attingere beatitudinem nisi per gratiam ...
... angeli ... ut per eam possit
attingere ad gratiam vel beatitudinem. ¶ 2. quia rationale
... per ... sub ... vel ...
... non sic esse ... et gratia se
habet ut ... et habitus est ... quod ...
non fuit creatum in peccato ... quod fuerit creatum in
habitu gratiae ... est ... xii. ... nomine ...
... quo ... adhaererent ... eos sibi ... cum deus
... et largiens gratiam. ... Osee. ... cum
... pinguedine ... sunt ... ¶ ...
istum modum ... ad ... potest ... rationes

aliorum. ¶ Ad primum dicitur quod informitas ista intelligitur non
potest ... vel informitas ... gratiae et haec praecessit non duratio-
ne sed natura ... formam per gratiam vel informitas gloriae
et haec praecessit suam formationem non solum natura sed et duratione.
¶ Ad 2m dicitur quod non est necesse quod cum illa gratia habuit ad
motum aliquem formabilem ... Inclinatio enim gratiae non
impellebat necessario ad bonum ... enim gratiam potest ... non
... et potest peccare ... potuit eam habere et ... peccare
... ¶ Ad 3m dicitur quod status gloriae praesupponit
ut prior est ... statum gratiae ut ... videbitur quia
gloria est finis operationis ... non adimetur per
gratiam ut infra ... videbitur ... non est ...
... et ideo non dicitur ... praecedere duratione
sed ... ut ... possit operari et sic gratia habet ...
medium inter naturam et gloriam. ¶ Ad auctoritatem Aug. dicitur
quod vult dicere quod non sufficiat gratia informis. ¶ Ad ...
... homo ... gravius ...
... et illos qui sunt in gratia ... primi
... in peccatum ut ... angeli ... suam cum
... gratia quia gratia non reddit homines impeccabiles.
¶ Ad auctoritatem magistri dicitur quod non ... cum ... in ...
¶ Ad auctoritatem Greg. dicitur quod sic patet ex eius verbis loco de ca-
... quod primus angelus habuit. ¶ Ad ... 2. modi
dicitur quod ... quod angelus non potuit non mereri ...
... actum deliberatum sequentem electionem et quod ... gratia non ...
... ad ... cum ... non ... potuit
... debuit ... angelica ... eam ...
... per ... ut ... alia ... suam ...
... hae opiniones ... et perfectam.

Ar. 2. in quo quaeritur an angeli meruerint suam beatitudinem

Secundo videtur an meruerint suam
beatitudinem antequam eam acciperent
et videtur magis ... distinctionis
sententiae ... quod ... meruerunt non tamen
antequam eam haberent sed ... ...
quia ... sicut miles meretur equum
... ¶ Sed hoc non ... magister ...
... si ... non ... angelus ... beatitudinem per modum ...
... per ... ¶ ... ex hoc
quod ... non ...
... homo meretur gratiam ... deus ...
... non est ... gratia non
esset gratia. ¶ ... angelus meretur ... absque
... ad ... sicut ...
et ... non ... stabiles ... gradum non
... beatitudinis esset ex se ... quod ... possit
... et ... angeli ...
... homines ... maiorem beatitudinem
... omne ... per ... finitum ...
... quia primum est via beatitudinis sic ...
sed ... non ... motum
ad ... ad ... non ... beatitudinem
... non est sic ... Ideo ab aliis ...
Ar. 6. dicitur duo. primum est quod angeli meruerunt beatitudinem
suam quod sic patet. ¶ ... quod non ... finem sunt
per suam operationem vel per operationem ... sunt ... qui finis
non excedit virtutem naturae vel proportionem ... ita
finis quam finis excedit. beatitudo autem ultima excedit
naturam angelicam ... ut ad hunc finem simile
... per suam operationem mereatur. ¶ Sed quia
beatitudo est praemium virtutis ... ethicorum ... sua ...

est quod non acquirat per ... virtutis. ¶ 2. est quod
dicitur quod prius eam meruerunt quam eam acceperunt quod ... de-
clarant quia ... est ex ... perfectum primum ex perfecto
sed gratia perfecta ... imperfecta ... esse non potest ... ergo ...
... primum non ... haec beatitudinem et eam meruerunt
... praecessit beatitudinem sicut de gratia imperfecta ... praecessit
perfectam. ¶ Sed hoc secundum non videtur esse ... quod ad ...
... quod dicitur quod ... est ex gratia imperfecta ... quia ...
est ... gratiam in via ... imperfecta ...
non ita perfectam ... ¶ Ideo ... aliter sic
voluntas non ... et non ... et ...
... quod ... non potest velle ... sed quod ...
... ita quod ... plus ... immutabili
volens ... actum sed quod ... non mobili ...
sed ... actum ... voluntas non potest ...
... haec beatitudinem et per quod ... angelus non po-
tuit ... mereri ... est ... quod ...
praecessit beatitudinem. ¶ Ad haec ... quia ... praecedere
illos autem quod ... via ... ante est
dicto ... beatitudinis etc.

Ar. 3. in quo ostendit quod angeli ... creati beati

Ex hoc patet ad 3m articulum quod scilicet
angelus non fuit creatus beatus
beatitudine ... oportuit secundum ordinem ...
... plus meriti sic fine excedente per suam operationem
... ad ... et ... loquendo ... in beatitudine quia
... fuit capax beatitudinis et potuit deus
illam ... alio ... potuit et ipsum
... in ... de ... in qua ... cum
... disputatur et ... dicit Aug. ... de ... ar.
sicut deus ... fecisset homines ... non esset ...
... fuit cum creatus in beatitudine quia ... per formam
angelus non acquirit per motum ... ex parte
eius sic ... sed statim ... eius dignitate. unde
... statum illum ... in qua ... cogno-
vit ... ut dicitur est ... 2. ¶ Et si ar-
guitur ... beatitudinem ... 2 ...
... quod ... non ... ad ... suum
... ille ... statum suum ... etc.
¶ ... quod ... deus permisit eis beatitudinem
... si voluisset ... rationabilius
est angelum eam habere ex merito et sic disposuit sua
sapientia. ¶ Si arguitur ... angelus fuit creatus in gratia
... sic ... gratiae et beatitudinis quod sic
in malis fuit culpa et poena. ¶ Sed ... dicitur primo quod
non est simile de gratia et de gloria sic de culpa et de poena.
¶ 2. dicitur quod non sic fuit ... sic ...
... quod culpa eorum fuit remediabilis. ¶ Ad
primum ... non ... debi ...
¶ Ad 2m dicitur quod creatura ... non habet
perfectionem ad quam per suam operationem attingit sicut ... evidens
est ... in ... non statim ... plan-
tans sic ... ¶ Praeterea ... non est simile quia
angeli ... suam ... operationem ... debuit
... et ... potest dici quod angelus locus de
beatitudine ... ¶ Ad 3m dicitur quod ... fuit illa cognitio
qua cognovit ... in ... sibi fuit
... in ipsa ... ut dicitur ...
... per ... esset ... ut dicit
alia ... quod non fecit eos esse ... de
beatitudine illi non spirituali quae est in visione ...

...tati ł ei(us) dilectiõe · B. S.

Post h(oc) considerato adducat. ... Hic sig(nat) d(istinctio) v
...ma post q(uam) magis(ter) determinat de an(gelis) quales
p(er) naturam a p(ri)n(cipi)o sue origi(ni)s ł q(ua)les no...
...uuta determina(re) incipit de ei(s) quales f(a)c(t)i sunt
p(er) gr(ati)am ł culpam. Finit alij p(er) culpam ...
... ... obstinata sunt ...
... in d(e)o. ... q(ue) p(ri)mo ... ...
q(ui)a p(ri)o determinat de eor(um) (con)versione ł aversione ...
eor(um) (con)firmatio(n)e ł obstinatio(n)e ...
... p(ri)ma in duas p(ar)tes q(ua)r(um) p(ri)mo determinat
de (con)versio(n)is ł aversionis moru ... de adversi...
... ł casu distinctio(n)e ...
... p(ri)mo determinat de mo(do) ... aversionis ł
aversionis ... q(ui) est ... determinat
de eo q(uod) ... convers... ...
... ... se determinent ...

affectu mala nisi eatenus potest esse nisi et per gratiam ... perficere et perfectus peccare. ... quaerenda ... habuit non potuit facere homines vel angelos qui peccare non possint. ... Ad ... dicendum quod ... illas rationes ille ... apostatas ... ut ... non est ... vere ... et ... amplius videtur ... quaerere ... aliquid ... impossibile.

Quarto videndum est de modo quo peccavit diabolus. ... quidam dicunt errorem ignorantie ... in consideratione, quia error est ... ignorantia est ...

[illegible]

inferiores sed quia cum hee cognitiones et volitiones precesserunt necessario actum peccati et non potuit ipse esse simul ... requiescerunt moram durationis in primo instanti fuit angelus in primo instanti peccasse. Confirmatur ista ratio quia peccatum non committitur nisi per actum deliberatum. Sed actus deliberati inceptiva requirit moram quia non potest simul omnia intelligere que requiruntur ad deliberationem seu electionem deliberativam ... Item talis motus voluntatis in primo debuit esse rectissimus ... secundo preterea motus liberi arbitrii non potuit esse malus quia poneret in esse ... motus ... rectissimus et motus liberi arbitrii ... motus liberi arbitrii ... rationis ... Item agens perfectum quod impedimentum non potest ex parte sui largitur effectum suo ... nisi sit impedimentum ex parte effectus. Sed deus perficiens angelum est tale agens ...

[illegible]

eam ẜ po̅ ⁊ h̄ sufficit ad h̄ quod possit eē appe̅ [illegible]
ẜ· Ad 3ᵐ· q̄ ad h̄ volun̄ [illegible] possit eligere electos
ne p̄ mō dc̄a nō oȝ quod illud cōplexū cadit
sub p̄ se oᵒ voluntatis· Sȝ sufficit qd̄ vtrūȝ in
cōplexū cadat sub isto ẜ est nuppo· nā [illegible]
⁊ [illegible] cadit sub oᵒ voluntatis ⁊ nō
[illegible] vnū velle in ordine ad aliud ẜ
vnū [illegible] alteri nunq̄ [illegible] ut pȝ ex dc̄is· Ad
[illegible] quod [illegible] pt̄ velle aliq̄d nō [illegible]
q̄ cōsequens nō est de p̄se intellectu [illegible]
Dic aliquis pt̄ velle eē qd̄ nō [illegible]
[illegible] pt̄ apphēdere [illegible] nō [illegible]
[illegible] ad scire [illegible] nō [illegible]
apphendat [illegible] nō seq̄ velle [illegible]
[illegible] nō [illegible] q̄ dato q̄ apphē
[illegible] quod sequit̄ [illegible] possit [illegible]
[illegible] ⁊ nō [illegible] In isto [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

sui malicia consequitur qui ipsi coniungitur et non est intellectus. Et quod est laudis in bonis angelis [illegible] peccare [illegible] si possent peccare non esset eis [illegible] ratione [illegible] [illegible]

[illegible]

Primum [illegible] q. lxiii. ar. ii. [illegible] dicit [illegible] angeli [illegible] [illegible] voluntas [illegible]

[illegible]

[illegible]

nec velit nec possit velle. Ad quod dicendum ex sic trium
[illegible]

Articulus primus
Ambulans ad questionem

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

quia illa est solum mensurata quantitate corporis et cetera. ¶ Et tamen licet plures esse in loco non potest esse nisi dupliciter, scilicet vel per se et proprie vel per concomitantiam vel ipsius vel per actionem vel operationem. Cum igitur angelus quantitatem non habeat et per consequens non possit esse per se et proprie in loco, non potest ibi esse nisi per operationem. ¶ Maior patet per Commentatorem Physicorum quarto commento 94, quia [illegible] non est in [illegible] non restat dicere nisi esse in illis locis in quibus est effectus eius mediate aut immediate, et hic est defectus. Et ideo attribuuntur illi loco ubi omnes leges dicunt nisi quod deus habitet in caelis. ¶ [illegible] videtur esse certus, dicitur enim quod angelus secundum se consideratus habet quod non convenit sibi esse nec prope nec longe nec sursum nec deorsum. ¶ Et sic videtur quod hic non potest capi. ¶ Praeterea quod hic dicunt illi quibus quaestio 2 [illegible] quaestio 24 d. 2 [illegible] eius actum [illegible] substantiam [illegible] non esse nisi [illegible] in loco nec in certo.

¶ Angelus in se igitur non est in loco, secundum se [illegible] esse in loco hic est per aliquid sibi extrinsecum ad quod habet habitudinem, cum dicatur sursum vel deorsum et cetera. Unde per hoc quod operatio sua est in loco huius scilicet sursum vel deorsum dicitur locus angeli, et hic est perfectius esse in loco. ¶ Contra istum modum dicendi est expresse articulus 30 [illegible]: si intelligatur sine operatione substantiam angeli non esse in loco, error. ¶ Et tamen cum hic articulus [illegible] videtur esse condemnata per omnes auctores [illegible] ut dicant aliquem articulum [illegible] esse de electis ad eam [illegible] opinionis videtur [illegible] universitate sicut et propter quae condemnatur. ¶ Praeterea contra illum modum primo sic: deus est magis abstractus quam angelus, et tamen deus est praesens rebus [illegible] nisi quia operatur, et illa praesentia [illegible] operatio ita quod ipsum praesentem esse non est formaliter ipsum operari; ergo dato quod angelus operetur, oportet [illegible] quod prius sit praesens quam operetur. ¶ Praeterea minor primo quia [illegible] q. 18 ar. 1 [illegible] operatio [illegible] esse praesentem caeli quod movens [illegible] cum moto [illegible] et illud non [illegible] ipsius deum non est ipsum esse formaliter [illegible] ar. 1. ¶ Confirmatur quia omne agens quod in operando requirit certam approximationem ad passum prius naturaliter requirit quod sit praesens passo quam in ipsum operetur, quia si non requireret quod esset praesens approximatum; sed adhuc quod angelus agat certa operatione requirit approximationem determinatam ad recipiens, quia nullum agens limitatae virtutis cuius actio non possit impediri per rationem distantiae, ergo prius naturaliter requirit praesentiam suam ad passum quam operetur in ipsum. ¶ Et confirmatur hoc quia cum deus sit virtutis infinitae et per consequens plus possit in magis distans quam angelus, ad hoc quod agat in aliquid requirit [illegible] praesentiam ipsius ad illud secundum eundem doctorem; ergo multo fortius hoc requiretur in angelo, nisi dicatur quod sit prius [illegible] non esset praesens corpori nisi quia operatur in ipsum et per operationem praesens illi. ¶ Confirmatur secundo minor quia actio angeli se habet ad virtutem angeli mediate vel immediate; si immediate, ergo angelus est immediate in corpore in quod operatur vel in [illegible] illud; si mediate, ergo angelus non est prior illa praesens loco illius operationis; nihil enim est in loco per illud quod non est sibi immediatum; si ergo est in loco per operationem, oportet devenire ad aliam operationem, quia [illegible] finiretur per illam. Consequens quod angelus non sit in loco [illegible] esset caelum empyreum ubi non est ut plurimum. ¶ Et tamen secundum

de caelo ad terram potest non operari medius in terminis, quia non est necesse quod moveat orbem per quamdam transitum per illud. Non est in [illegible] loco ergo quia non est in loco quod est [illegible]. ¶ Praeterea tertio arguitur primo quia angelus agit in aliud et tamen propter hoc non dicitur esse in alio secundum [illegible] philosophum quod agens in corpus non oportet dicitur esse in loco; si enim aliquid esset in loco esset in loco per hoc quod in corpus aliquid contingit in inferiora esset in ipsis sicut in loco. ¶ Et confirmatur quia angelus potest producere aliquid in lapide; si igitur esset in loco per operationem esset in lapide, quod absurdum videtur [illegible]. ¶ Praeterea quarto angelus de operationibus intellectualibus non habet nisi movere; si igitur non in loco nisi per operationem transeuntem, igitur non esset in uno loco magis quam in alio nisi per hoc quod movet. ¶ Item angeli steterunt certe in caelo empyreo, sed per istud tempus non videntur produxisse aliquam operationem nec aliud quod prius non esset ibi per operationem. ¶ Praeterea ultimo non est in loco per aliquid quod sit extra ipsum, sed operatio transiens est extra angelum, igitur et cetera.

Articulus 2. Utrum impleat aliquem locum

Secundus modus dicendi est quod angelus est in loco per applicationem suae virtutis ad locum. Huius verbis [illegible] Egidius [illegible] q. ar. 1. Ratio huius est quia ipsum quod aliquid comparetur ad aliquid [illegible] per aliquam quantitatem suam; cum igitur non habeat quantitatem nisi virtutis, oportet quod si sit in loco quod sit ibi per applicationem virtutis suae. ¶ Contra quia quod applicetur applicatio aut est operatio extrinseca aut intrinseca manens. Si est extrinseca ita quod dicatur applicari quia operatur, incidit in opinionem supra improbatam. Si autem est manens non videtur quod sua virtute possit sic applicari quin et possit applicare suam essentiam, quia ita est simplex et indistincta sua virtus sicut [illegible] et sua operatio intrinseca manens sicut sua essentia. ¶ Tertius modus dicendi ponit opinionem quod scilicet angelus est in loco ex quadam ordine et habitudine quam habet ad locum, sed dimitto quia de illo dictum est in primo d. 37.

Articulus 3 [illegible]

Dicitur quod ad quaestionem [illegible] primo videndum quid est locus; secundo qualiter corpus est in loco; tertio qualiter angelus. ¶ Quantum ad primum dicitur quod locus est continens aliquod corpus vel alicuius corporis superficies immobilis. Immo quod locus sit continens aliquod corpus patet de se, sed quod sit continens superficies declaratur sic: quia oportet locum esse immediate applicatum secundum se toti locato et aequalem sibi, quod non potest contingere nisi per superficiem continentem ipsum locatum. ¶ Ex quo sequuntur duae conclusiones. Prima quod oportet ipsum continens esse indivisibile secundum latitudinem, quia si esset divisibile secundum latitudinem non possent immediate applicari simul secundum totum corpori contento. ¶ Secunda est quia oportet illud continens esse ultimum alicuius corporis [illegible] per Aristotelem 4 Physicorum, eo quod indivisibile secundum latitudinem non per se potest existere. ¶ Ad [illegible] quod esse sic ultimum corporis [illegible] non est de ratione loci, quia si posset indivisibile per se esse posset esse formaliter continens et per consequens locus. ¶ Quod autem illud continens sit immobile patet per Aristotelem [illegible] quia vult quod philosophus dicit locum vas immobile [illegible] et per hoc quod modo est immobile est triplex modus dicendi. ¶ [illegible] aliqui quod locus est immobilis secundum distantiam et habitudinem ad polos, licet scilicet corpus moveatur, alias quod tamen adveniens faciat eandem distantiam ad polos cum [illegible] quod habitat prius aer locans; ideo dicitur esse locus et continens huius loci immobilis. Sed hoc non videtur valere, quia ex quo continens variatur numero necesse est distantiam

continentis variari. Et ideo [illegible] variatur actus eius. ¶ Praeterea [illegible] modus videtur esse contra Commentatorem Physicorum quarto commento 42, ubi vult quod locus est immobilis [illegible] cum dicat sic: Et significat quod locus non movetur [illegible] quia locus est illud ad quod movetur res et quiescat, et si aliquid moveretur ad rem motam tunc motus eius esset otiosus. ¶ Dicitur tertio modo quod aliter locus est immobilis, aliter corpus; locus est immobilis per se ut patet ex dictis et per accidens [illegible] neque per se neque per accidens. [illegible] quod sic declaratur quia illud cuius non est locus nec per se nec per accidens [illegible] repugnat, [illegible] locus in quo locus est locatum, ergo locus non est motus ad locum nec per se nec per accidens. ¶ Confirmatur quia [illegible] locus posset moveri localiter, cum motus localis praesupponat [illegible] ipsius quod movetur, sequitur quod esset idem locus numero actu continens illud corpus et actu non continens, scilicet recedens ab ipso per motum, quod est impossibile, quia non est locus huius corporis nisi cum actu continet ipsum. Et igitur locus immobilis immobilitate locali. ¶ [illegible] corporis [illegible] continens [illegible] remotionem actu quod contineret et per consequens [illegible] hic locus nisi dicatur [illegible] et aequivalenter, quia locus adveniens succedit aequivalenter primo loco [illegible] quia in ipso est illud corpus contentum movendo ad locum [illegible], sed si prius locus remanet [illegible] primo loco remaneret non potest corpus contentum ad ipsum moveri nisi ad locum succedentem illi primo. ¶ Et quia [illegible] in continendo [illegible] simul distantiam ad polos, quamvis variatur numero et tamen eadem secundum aequivalentiam, sicut hic nox hodie et nox heri variatur numero, plures [illegible] dicitur tamen eadem nox per continuationem ad finem noctis intereuntem.

Articulus 4. Qualiter corpus est in loco

Quantum ad secundum, scilicet qualiter corpus est in loco, [illegible] per ordinem. ¶ Primo quod [illegible] omne corpus aliud a primo [illegible] continetur quod est caelum; hoc tamen non est verum secundum theologos, quia deus posset conservare lapidem [illegible] non existente nec alio corpore [illegible] et sic non esset in loco, tamen necesse [illegible] quia possit esse in loco. ¶ Secundum est quod supposito quod corpus sit in loco, locatum est ibi commensurative, quia facit spatium continens scilicet superficiem continentis esse in actu eo quod facit eam latam dimensione [illegible] in toto, quia [illegible] non facit superficiem continentem ipsum esse in actu. ¶ Tertium est quod [illegible] corpus in loco exigit locum sibi aequalem et est in loco commensurative, ita quod partes superficiei continentis correspondent partibus superficiei corporis contenti et totum toti. ¶ Quartum est quod omne corpus est determinate in hoc loco vel in illo. ¶ Quintum est quod est in loco naturali vel violento [illegible] in loco naturali [illegible] conservatur et [illegible] in loco opposito [illegible] simpliciter. ¶ Sextum est [illegible] arguit Aristoteles [illegible] a physico [illegible] in 4 Physicorum [illegible] de vacuo [illegible] corpus [illegible] convenit corpori [illegible] aequale et inaequale.

Articulus 5. Qualiter angelus est in loco

Quantum ad tertium, scilicet qualiter angelus

sit in loco [illegible]. ¶ Primum est quod angelus non est necesse in loco existere [illegible] quia si fieret [illegible] in loco quae [illegible] non repugnat [illegible] non repugnat esse in loco. Sicut est quod si angelus est in loco, necesse est in loco determinato [illegible] hic vel illo [illegible]. Tertium est quod angelus est in loco [illegible] quod non facit latam distantiam et ideo non facit superficiem continentem esse actu, et ideo non est in loco [illegible] angeli. Aliter tamen est in loco [illegible] non habet partem et partem [illegible] quod non est in loco suo [illegible] cum esset in alio loco violenter, cum [illegible] corpus habeat aliquam similem habitudinem ad ipsum conservandum et ad aliud corrumpendum. Sextum [illegible] ex illo [illegible] in angelo ad essendum in loco non [illegible] violentia [illegible] non habet [illegible] ad hanc formam loci vel ad oppositam [illegible] ad alterationem et ingrediendum [illegible] et sic angelus est in loco ut vult in 3 d. [illegible] Augustinus c. 22 [illegible]

Articulus 6. [illegible]

His dico secundum illum doctorem [illegible] sic quod esse angelum in loco [illegible] esse angelum praesentem corpori ut contentum ab eo, non quidem [illegible] facit latam distantiam corporis [illegible] ut dictum est. ¶ Sed praesens in illo modo quod praesentia angeli ad corpus [illegible] ad determinatam [illegible] et non vult in illo corpore posse [illegible] non repugnat ipsi angelo [illegible]. ¶ Si igitur quaeratur per quid formaliter est in loco, dico quod per praesentiam suae [illegible] esse in loco. ¶ Si quaeratur [illegible] posse esse sic praesens [illegible] dico quod est in sua limitatione [illegible] deus est immensus [illegible] potest esse praesens alicui corpori [illegible] angeli non est [illegible] non repugnat sibi sic esse [illegible]. ¶ Si quaeratur quo [illegible] est in loco, dico quod [illegible]. ¶ Si autem quaeratur [illegible] angelum [illegible] esse in loco [illegible] ponat in eo novum [illegible] reale [illegible]. ¶ Si quaeratur quid est illud quod est in loco [illegible] dico quod est sua substantia [illegible]. ¶ Ad illa quae sunt pro prima opinione. ¶ Ad primum cum dicitur quod non est in loco per suam substantiam [illegible] dico quod non est in loco per suam substantiam [illegible] ex ratione limitationis [illegible] posse [illegible]. ¶ Ex hoc ad [illegible] dependere angelus a loco [illegible] ad hoc quod non habet [illegible] ad locum [illegible] separata [illegible] esset aliquo modo in loco sic esse [illegible] angeli [illegible] modum quo necesse non est in loco nec per quantitatem quae [illegible] ipsum et locum [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Secundo videtur quod sint ordines an[gelorum] 104
et d[icendum] quod ex nominibus angelorum
nobis revelatis habetur quod sint ix
ordines habemus enim ex sacra [scriptura]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ar. 6. in quo ponuntur dubia de ... per mod

Hec ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

radij eius ad oculos eius pertingere ex tunc puncti non
possit eas videre et hec forte causa est quia dum esset extra pun
ctum lumen solis perfecte acciperet oculus in illa alteratione
seu actione sibi non posset recipere lumen stelle [illegible]
alterius [illegible] excellens [illegible]
alia sentimus [illegible] non est [illegible] de hunc intellectu quia per excel
lens minus intelligitur non minus alia intelligimus [illegible]
anima [illegible] non simile [illegible]

De te invenitur est [illegible]
[illegible] de actibus militum angelorum et dividitur in 2.
primo determinat de modo missionis eorum [illegible]
[illegible]

[illegible]

hois age lum eius gformãdo ad intellc vitas ꝑ ui
e ppo vitez quid in qbz intellibz invec eo q
videre intelligibilez nudam capere no pt sic e
gnile ei ut intelligat p gsione ad fantas sz ut
ei ppiez sub silibz sensibiliu ꝑ illd dyo ꝑ dece
jar. Impole est ali nob luce divinu radiu nisi
varietate sacez velaminu circuvelati ¶ Iste mod gm
adh quod videt dic q vtus cogtiua hois pt
intec ꝑ gfortatoz s fctz ex huc intec anglia
no vi vi vt vz ex dcs q de illuiatoe an
sz q ad 2m vi hic vides n q homo dez hoc
ppo s signa queda ex quibz ordinate gpita ad inice
gcept simplices z gplexos z gceptu ordinatos
gnugio. Sz loq gvit sig illa z gposita ordi
nat z ita addiscit vitez qui p se no haet liez
haet ap se qcos tioz in gplexoz no n hns
qcos expli scit queli gpoiz in gplexa z ordinat
gplexa. Aliu tu vi ingeniu. Ex silibz qcibz fou
mes p gsidez i ingeniosis debitas gplexiones
z eas debite ordines z sic addiscit p inuetoz
sz i tardioribz et min in geniosis oz ut mo
neant ad tales cõplexiones z deductões for
mandas ex signis ab alio ppoitis quia ex
no sufficit intelligo eaz hoc mo anglis pt
doce hoiez sz utendo sigis ad placitu istitus
invoce assupto ul alio ul utendo sigis silibz
rebz faciedo eos pites qcibz z p illas qcus gpo
ordiate i nuuãdo ymaginë ad gerentia fant
ex quibz qcos intellcles abstrahat. ¶ Sz ẽtm hoc
dubiu utru an posit vei aco silibz signis
ad docend hoies q ipe hoc qui docet ul qm
ho alius docens signis ad placitu istitutis
z dicit si qremu videt si posit i mre visu
tor visibilibz a quibz possent abstrahi ul abstrahe
tur omis qcos nec qcos ad vna inaginatam
ergo ita cito sic posit vel signis ad placitu
institutis repntam ia oba. ¶ Est g e pm
mo quo an pt moue intec hois ppo signa
pilia. ¶ Ar. 2 in q° ponit aliq modi dci
Scdo ponit agendo inecte et vnite fa
ta interiore pt u dnt aliq face mo
locale huiox z spuu z illos dice ad q
seq dio z mot qcez fante i illis sic ponit
mex de motu aque in quo uarietat qcos app
cis se in aq nota z eadez tnsmutatz p seq
ordiata exigedo fantuu z ordiata i qsito intec po
sz h videt aliis diffile quia p mone dnt n
ee fant hic huiox p gto sz vnite fan
z sic ex piuo ex motu huioz no vide face
motu aliq fante. ex n aliq face ee fanma
u p alteratoz ¶ Scdo mo poit dco q an pt
tingere spui ul huioz aliq hois reformatu
fante ad ordiatiu alt hois gformato eodem
fante z p gnis se stabilitet. Sz ille inquo p mo
erat dic aliis vl ali z duo dnt. pn e q qm
ius posit cintre huioze no tu fantme tu p e
ille ad cuius orgenu ipm transfez no posit fa
tasia. ¶ No pm e illa quia tuslato huiore
eos no mans ead ppos sau ad cez ipm
cante. si cua no maneret ead primu sue

ee manetis z ead ppoe. g qu in auda hunoi
is no maneret ead ppo fantas in eos cãt eadem
sua aqua cantalat igit ips ¶ Sedo 2 e ista
q si fantma no est nata moui i ppo sbu sic
no est nata vti fante ii gnia agsi mouete
suu ppriu gm illud aut fantma trasferri ad
organe alter no eet gnatu agli mote sm
hui ad cui ymaginatoz eet trasferri. g fant
ex illo n actu haet. ¶ Primu dcoz Illoz
no videt vm q sz pticularis 1° fantas e
tm ea insi ut pz q coservatoe sbu remanet
ymaginato. g pt gsuari in huiore trasslato qcos
illa fanta. dato qd ponat in orgao altius hois
¶ 2m z no vide vm q si deus remaet ec nato
de colore posz vti eo vigilans ad ymad colores
z tu no eet acceptu ppo spu. ¶ Quod n.
no e ea fore tee sic tu insi no vide ea nec
p vna pte ul alia ¶ Et huc modu vide ee
qd dcm e g modu sm ei cu illud hic vite
¶ Quartus mod ponit dco quod pt ee vi
sim quoz q mou i pedi ai ut pote si ipe cat
i mutatois astaubz pturba spui ul huioz an
pt illa cedere z si via eta est. Sz ois alie q
ponit age ee vitez fante z ineete illa ee ing
no sint intra eae. ¶ Aliq q. mod dco q an
pfim intm pt vnii intellm ageti ipis hois
z sic ut ea pacal corge ad cend intm intm
poiez qcem intellez ut sic duo intec agetes
s. an z hois qui sut ead rone ai fante et
ficatus operit qui solus intec agees homis
z p gns pduãg ul pducẽ pnt qcez intellez
distictus repnitez q dicez. sz insz mo sut insa
dua z vide i eade in mod illu illuiatois popau
s. d. xi. q. e. ar. ¶ G mo ponit q an
ex n vnite pt se oppone intell uo p uo
du quo oppo qcelu qcelo ex quia oppone intell
ctu qcos site uis ex oppone qceli ad qcelu
s i ex ite n. an oppose inteli uo p uo
qcelu resultat in illcto ul qcos i ite itas uic
¶ Iste mo dci repur erroue z g ioz. tu quia
illa oppo no pt inte f ioz ac z pacu eo qd
site ul f statu vie no pt inuete paa ii ab
obo fante illi. do tu z q no pt intec oppo f statu
q te optet hre intem nim in ore doctinai
si cu sopp un angls se opponet el.
¶ Si dicat q pt se oppone intel po se inte
organiu fante statu no video q h sit possibile
z si eet pole tu ex ista oppone ul pt tu re ista
q no eet intellecta ut obin frat eo qd p se
n° pges sua eet for fant aqua solu moue
intec ul p strau vie.
¶ Ar. ¶ Ideo vido pu si an pt illi i nob uoli
Tues cãr z dz q no. ¶ Et io hui e qr
uob no e mobil ii inete cãllone no pt
a uo dcm cat i inete car i sllecone qcez oz ue
z pea tale i uatue no pt g 4 d. ¶ No pt z
ea moue pe z dutce mete. sui io e q no
posz cetre uolutãz ii redu in te ad iudi
de aliq agli. q mouet vitez ad no bicatt
cte indm no mouet ppe vitez. s° qui vitas

posit age qcui ut inf dicet g anglis no p
moue ppe ipam vitem z inf vo iudico inec
q te posz eam dectã uoto ad aliq no
¶ Ad iones potãs inp 9 gonis. Ad p° dcz q
anglis pt ostre intec hois actuale gsideratoz
z intellctoz mo sup dco ppoendo signa silia
¶ Ad 2m dco q licz ais i inec dz subdi q ad
actoz z q ad libtate arbitri sic q nullo de
terminat posz ce cor ad que est indetmina
n ade ul adeo e tu iusione gtez z vtutes
q sit anglis no p ipm pt imiuit in eo no
sic p ipiz in dcm reducatu. ¶ Ad 3m dz q
vm est q intec agens est pp actum i p po
i an vnite. sic tu qui posit ab actio
exci eo an cofortati z adiuuari q pacem ca
si tu vi q modus supposituz ¶ Et dico
q pale ad i actio posz mo in intec z redu
ci ad actu. h tu no tollit qn an posit iuui
re inente mo dco pp d. s. signa silia ex
quibz moueant sez z fantasiatoz z dcm ite
vtutz intec agetis pt e fonte face qd ppo
silis que remanet ab eutibz sibilibz insu
aut ulez ad organu sez cois z sicut appoes
inuutes vtutes inti cas suo ordine. sz n
ul sint appoes incorrupins sau desop
z vi alligis cam appoitis d. q alr avuit
descedete plimo sangne ad pn. pium. ad
qcm q ul descedit mot. i. qcos ipse esse
qlu motoiibz fore z sit qmeda appo ars si te
fant arebz ex cioulz i intre. Et pt ee tamen
gmoto huioz z spuu qplims appoes vigl
sut sic infuentis.

¶ Tertio vtru anglis istr posit cogre futa
gtingëtia vide q sic q vtez que abst
hut a tempe no dependes ab eo i sua
ope equalit pt cognosce futa. Et pnta
quia si posz cognosce pntia z no futa hoc
eet ideo q sua cog dependet ex rei pnta
lite sz vtus intellia angli ab stt a tpe ii de
pendz ab eo i sua oppe et pt cognosce sili
pntia g z futa gtingeti. ¶ Pro so intellia
pficit cetitas ut d li° de cais ppone sz
cetitas que e ex se hz adpitai z futui. ¶ Pro
z. sc sic dicit distas f temp ita 2m locu. sz
an illi possut cognoscere distas f locu. g°
z distas f temp z futuru ¶ Pro demones re
uelant futa que depedz ex libo arbito ho
sic sicut pdunt z bella futa z multa q ex vote
homi depedez. sz no posz reuelare n pcognoscerẽt.
¶ Con h est ppi sigus dicas. sm i° ysce. vij. an
nuncate que vetura sut i futu z dicam q dii
estis nos. ¶ Ar. 1. q° 10 op. sti.
Dicit h actho. x i. q. iiij. ar. 2. 3. p. e
q futa pnt dupl cognoscere vno mo
i casus cais. 2° mo i ulle ipis. ¶ Rone e
q an p° mo cognoscat futa z illa q ex suis
cais de uecitate pueuut pcte scãz cognoscat
ut sole oziri eo que vr ex cais pueiut ut
i pllibz cognoscat no quid pti nes. sz p gictura
sic inc pcognoscat sem in fitrum z cato iug

q do vi z p ptaz rez cas cognoscat. sz inc qui
actuas cas vides melius defucto statu egotatis
pnoscant queio pueiut ut i pauctoribz prt
ignorat sic casualia z fortuita ¶ 3m e qd
solus deus oia futura z casualia z fortuita cognos
scat inte ipis z ipm gdre z p gns ipius dei
cetutas pter z oia que agut p totu copus
sit ipntia z vidz oia sicut i se ipis e. ¶ Et
p oppom q quilz intec cãtus deficit ab etnitate
diva no pt cognosce futu ut e i suo ee. sz n
intes an sit s tempus quo mensurant colec
motus e tu iusius intellibz sucte z aliquo mod
tpe z no etuitas z p gns no oia q aguit sunt
ei pntia. ¶ Ar. 2. in q° cãn op sp.
Iisto mo dci se multa dubia. 1° qd pmo i
di vl eet slm. s. qd futa pnt cognoscere in se p
qua n qd no e inte pt cognosci inte sz
ideo cognoscere in alto in quo est. ¶ Et si di
cat q nunq sunt determinata iste doctoris nesse
qui ista futa cognoscat ado p ydea repnta
te eitre udo sic mcaula hui futi queio g
quale intec qd cog qm hic anglis de futuris
est cognito futi in sua ca cog at qm hic anglis
dei e cognitio futi inse ipo. Eod n. mo videt
cognito qm hic deus defuto ee cognito futui in
ca sua. sz inh e dne q deus pdz futa inse ip
qui e ca p anglis qui e causa pma. an ac i ga
ps. ¶ Con fui q dz s. qd anglis no pt cognosce
p cetitudie sz cu p gstruam futura queda
iuplibz actis pueniut vr ee q ista gseqis n
defiunt acide n pp ipedi aliq gerens illi eue
mens anglis pt illd p cetitudie p cognosce
g° p cetitudine pt scire qnd cosequs eueniet
ex cais z qui no eueniat pp ipedi cosequete
illi. ¶ Con illd ipedi aut hic cam nicam q
ipedin illi no pt. aut no hic cam nicam
si hic cam sc nicam se z cu q an pt gsci
illius ipedi pcti cognoscere. ¶ Si hic cam
no nicam q inpedin pt ee queia de ca hui
ipedi sic de pmo z sic pcess in sitiu vl erit
deueniire ad ipedi cui ca e nce z sic poterit
illd cognoscere p cetitudie z p gns oia ipedi
que sut illo ocati pueniut. ¶ Con p° q z ubi
dicit qd nullo mo pt cognosce futa q i p au
tolibz eueniut sic casualia vi ee q no e
dare effcum in alibz ita casuale qn 1° cae o ul
s° z io casuahs. vn z p ipm aliubi casulitas est
in effctibz infibz inordie ag cas p pias inles
cu g an illi no solu cognosce cas ptulares
z p uias effcum ipiu. sz z uotas z ordines eas
ad illas vi q futura q in cã sua que dependet
suo mo ex cais talibz posit pcognoscere. ¶ Quo
3. cu dicat q cetitas ad est eoz tepi qlr istli
giat. nescio h cu vl p stacie fm q pt adee re
que no est q adee p suppoie exiutz veius
eet. futu aut no e i pole. ¶ Pro illd q e tu
aiu i pole e q sit pns aliq n p mo obi co
gain ita q pntia futi ap quedz intecm no pt
ee ii pntia in repntate exnacam. vel z eius pser
pnt repntate apd intecm. dico q no sit inte ex

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

pt actu[ali]t[er] a reb[us] noti[cia]s actuale[s] sui ut si[n]t in re
est h[oc] [com]plete quia talis nota n[on] d[icitu]r [com]porta[n]da
p[ro]pe rone vlis & p[at]z h[oc] q[ui]a h[oc] n[on] ut hec no[n] co[ntin]-
[git] sub vli[bus] & p[er] q[uo]s sin[gula]re h[oc] n[on] p[otes]t cog[no]sci
p[er] q[ua]s vl[es] h[oc] no[n] est p[ossibi]le q[uod] sit s[ecundu]m g[e]n[er]ate o[m]nes sp[eci]es
singularium que p[otes]t cognosci ab eo q[uo]d cu[m]
sint infinita actu ex[ist]entia in eo q[ua]s infinite &
q[uo]d est q[uod] h[abe]t q[ue]m ... ut singula[ri]a est
cu[m] p[er] illa no[n] poss[un]t h[abe]re noti[ci]as actuales existe[ntiu]m
... ul[tra] no[n] existe[ntiu]m ... ad h[oc] nota ac[tu]
exi[st]e[ntiu]m ul[tra] no[n] exi[st]e[ntiu]m actu[ali]t[er] a reb[us] & s[e]c[un]d[u]m noti[cia]s in
que ad existe[ntia]s ul[tra] no[n] existe[ntia]s requirit[ur] q[uod] p[at]z
quia ex notia qu[a]dam vl[ti]a no[n] p[otes]t cognosci
[com]plexio [con]tinge[nti]s & existe[n]tie rei ul[tra] no[n] existe[n]tie
sic [con]tingentes g[ene]r[atu]r &c. ¶ Dicend[um] q[uo]d aut ille
sp[eci]es [con]create angelis repr[esen]tant re[m] existentes
aut no[n] repr[esen]tant. Si eas repr[esen]tant q[ue] reb[us]
no[n] existe[n]tib[us] cognoscat eas ut existe[n]tes sicut

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Prima autem distinctionis [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

cor. ce[a] sit talis[a] sic requirit per genas impressio
nes. Pro 2°. nisi sit effectus congruentes
in istis inferioribus. sed si stelle haberent calitatem
sic ista inferiora non istis essent congruentes quia omnia
destarent a talibus causis sic variosis veniret.
Pro 3°. si agerent in inferiora aut hoc esset per mo
tum localem aut per formam aliquam activam in eis in
primo modo quia motus localis non est activa for
cum sit tamen de fluens. nec 2° modo quia tunc possent
agere sine motu. et ut esset contra philosophum. quia primo modo
non existente ipso esset cessatio a motu. Contra philosophus
2° physicorum. homo generat hominem et sol et 2°. de generatione
dicit quod motus solis in circulo obliquo est causa
generationis et corruptionis. Preterea motus celi
requiritur ad actiones stelle. ergo stella est activa. gratia
quia per istum motum celi ut adducat aliquam ad
debitum approximationem. In ista questione sic est procedendum. primo
est inquirendum cum celum habet stelle si celum

[illegible]

mixtu no eet unu pte. Sz solu qactu ul
p actus tn. Et si for elor oplete pnt ma
ne tali sub qualib remissis icorpvis ad ca
omi gradu qualitas oppz qz ulo e mdiu deco
qualite et de uno gradu qlitas go posis sic ignis
ta oi calore et tenet plz qz elm manes i
for pra expecta et inclinat mediu gradu sue di
spois. vn si for ignis opleat posis eets cu
pmo calore sic est calor corporis mixti et pz
ee sn omi calore. Ex tn qilla ro qd no
hc virtute. l3 no sic eadem ro toci qlitas pte
ut tnc se opant no ta i pa eccl. elm. ...

[illegible]

quod nichil est quod agit in quarto libro phisicorum. Quod sic exponendum quod non habent contrarium nec suscipiunt magis et minus nec est in motu. Unde sciendum est quod in decimo quando ponit oppositum ubi naturale facit neque quod unum de se alio ex quarto antequam celi ponit exponendo quod sunt prima magis et minus per suum est allegatum semper non tenuit quod forme elementorum non suscipiunt magis et minus donec venit ad mixtionem ubi minuunt oppositum suum ut patet videtur quod de mente eius est quod non suscipiunt magis et minus et de quo hic opinio est prior qui dicit ratione tenere aliam opinionem quia forme per se digerentur quod forme elementorum non sunt complete ideo suscipiunt magis et minus unde quando dicit quod per hic nichil sit qualibus esset motus potest dici quod motus est in eis in qualitatibus formis que non sint forme complete in actu et in divinis contrarietates sed nature sint misceri in medio et cum dicit motus non est in genere substantie unde est de substantia cuius forma est completa et cum dicit complete (secundum) huius motus non esset in prima quod unum est extra quod forme elementorum secundum intentionem et remissionem allegatio est oppositum ex corpore et alteratione non est motus per se dum esset in si diceret quod generatio sed cum esset in ultimo secundum magis tamen diffinitur motum in quarto etiam et sic salvatur quod generatio esset in motu et quod secundum eius esset in per illo ultimo in quo non remanent de forma aliquid. Ad secundum potest dici quod sic ille forme in esse et ita motus in eis a magis in minus medius autem in actionibus et mixtorum informis qualibus et tamen assimilatur utrum alterum in quantum est in motu a magis in minus vel econverso mixtum qualitatum in quantum forme sunt qualitates sed diminute. Ad tertium dicitur quod plus non inducitur gradus forme eius quam gradus sic per se et quod talis motus qui non est alteratio precedit alterationem que est in igne huius et complexionis contrarius. Ad quartum dicitur quod non est necesse quod in plus de calore quam in sit plus de igne sed tamen necessarium est quod duos gradus ignis per quem illud inquantum introducatur gradus caloris ignis fiat secundum quod dividitur calor. Ad quartum dicitur quod ille gradus ignis non faciet aquam esse ignem per se sed faciet aquam indigentem et sic quod per hoc melius quam dicit hic est a forma in magnitudinem graduum et in gradus forme ignis quando introducatur et tantum in prius ipsius forme aque que non dominatur sic gradus in gradibus adveniens aliud non facit denominationem.

Utrum cum forma opposita magis vel forme quod non suscipiunt magis et minus et ideo etc. Ad primum argumentum cum dicit ignis potest in medio quantum ad quantitatem ex aqua dico quod quod solvit istam rationem quam in ex aqua generatur ignis non oportet quod divisiones agitatas eleventur in certas in medium quam sit raritas aeris sic quod veniant in media adversitate forme ignis et sufficit quod amittat quod sic in corporibus forme et in complexionibus illi et tunc introducatur forma ignis ita quod nunquam est forma aque sub illis dispositionibus in corporibus sed in illo alterantur corpus et forma ignis generatur forma est quod quod dicit in quod oportet aquam primam in esse rariorem aere sic est non ymaginandum quod cum ex aqua generetur ignis divisio

nes aque incipiunt rarefieri et sic in mixtis formis forme aque et cum per rarefactionem sit tamen sub contrarietate quod est in corpore forme aque corrumpitur forma aque in in quantum quod non oportet quod prius fiat sub rarietate minoris divisionis quam aer sed in divisionibus secundum in quo si deberet generari in aerem converteretur in ipsum in primo generatur in ignem et constat quod si ex aqua generetur aer non fiet aqua manens sub minoribus divisionibus quam sit aer immo oportet esse aquam esse sub maioribus divisionibus et illi quando ex ea fit ignis in medio unum gradum manens aqua est sub minoribus divisionibus quam sit aer et accipit maiorem locum licet hic sit difficile ymaginare quia oportet ponere quod sit a minori divisione ad maiorem cum media divisione. Ad secundum cum dicit forma que fuit ab indivisibili forma sunt est indivisibilis per gradum dicitur quod non oportet ut patet ex ultimo que precedunt quod in quantum aliqua fiat differentia numerum per dici quod perfectas eius in suo fluuntur a forma eius indivisibili est in divisibili unde aqua quam est extra quod est in summo gradu frigiditatis et ignis in summo gradu caliditatis per actionem cum ex agente extrinseco potest dimi.... Ad tertium cum patet calorem propria proprio ignis dicitur quod non est propria in actu in suo non dico quod ideo summum sit indivisibile sed intelligo summum calorem esse proprie ignis id est in tanto gradu ad quod summum ad manens in natura propria pertingere et ideo calor est ipsum in aqua calida non est propria proprio ignis. Ad quartum cum dicit quod ille forme sunt sic quia dico quod non habent contrarium propria unde non sunt contrarie secundum se sed secundum suas qualitates et ideo secundum illas sit tamen intensio et remissio ut dicitur in textu. Ad auctoritatem quintam patet dicit quod secundum quod ordinatur et non negandus. Ad argumentum in principio questionis cum dicit quod secundum illud inductum caloris non potest esse aqua quia nisi secundum deberet frigiditatem dico quod licet ex forma deberet sibi frigiditatem cum tamen est extra nata sit calida et potest esse calida secundum caloris inducti ab extrinseco agente quo cessante redit ad frigiditatem ut calor secundum quem est magis calida est propria proprio ipsius ignis ut dictum est et ideo non valet quod arguebatur. Ad secundum dico quod aliquando dicitur aqueum non magis quod aer non quod maior gradus aque sit in eo ut patet per precedentia quod sed quia virtus et sua dispositio est magis conveniens cum virtute et dispositione aque. Questio

Tertio queritur utrum anima bruti sit extensa et videtur quod non quia forma que est corpore non extenditur per membra sed anima bruti est huiusmodi ergo videtur quod non est. Quis sit a minuto(rum) gradus etc. Item in anima cuius oppositum non est sed extensa sed operatio brutorum non est extensa puta de visione quia non est per partem sed una pars visionis est in una parte oculi et alia in alia sed totum in toto et totum in qualibet parte gradus etc. Item cum anima pungitur in pede sit sensatio in medio principe totius in cerebro quod non esset nisi anima alliceret in distantia pedi et capiti. Item anima sensitiva continet partes corporis sed non possunt eas continere nisi esset supra et sic non videretur divisione partium per se distinguitur in nervis et non possunt eas continere immo indiget aliquo continente suas partes divisas ut dicit ille aliquando primo de anima gradus etc. Item quarto forma extensa non est principium motus nisi ad unam partem sed anima sensitiva brutorum movet ad

omnes partes gradus etc. Oppositum videtur quia hec potentia virtus anime intellective proprie in nulla arguitur excepit. Hic primo adducentur rationes quibus ostenditur quod sic. Secundo in contrarium ut videtur anima brutorum sit separabilis a corpore necne. Tertio utrum in brutis anima possit existere sine quantitate.

Quantum ad primum adducuntur rationes. Prima talis omnis forma que educitur de potentia materie necesse est extensa. Anima bruti est huiusmodi gradus etc. Probatio maioris quia si educatur de potentia materie pars educatur de parte et totum de toto et hoc patet quia eadem ratione qua educitur de una parte ita de alia et omni ergo nulla quod totum educatur de qualibet parte quod est in potentia nulla pars de parte et totum de toto sed id quod educitur de una parte non est idem illi in divisione cum illo quod educitur de alia parte sic illud quod educitur de unoquoque nulla non potest esse idem indivisibile cum illo quod educitur de partibus materie ergo non est idem sed extenditur. Hic ideo ab aliquibus non conceditur quia non videtur eis magis ideo de educi quam de induci et ideo videtur quod sicut quando inducitur in totum inducitur in toto ut est unum per se ... ab anima sic autem quando educitur in ... in toto possit educi de toto ut est unum per se et non pars de parte. Secunda via talis forma que dividitur divisione materie et quantitatis necesse est extensa hic patet quia extensum est quod naturale est dividi sed anima brutorum dividitur divisione materie et quantitatis ut patet in divisione aliorum anulosorum scilicet de anguilla gradus etc. Hic ideo respondetur probabile dicitur tamen quod non cogit et duplex causa dicitur primo quia dicere quod generatio secunda anima per divisionem anulosi et anima prima corrumpitur. Ista tamen solo non valet illa nam anima videtur esse eadem partibus divisis quia eadem opera habet sed licet generatio nova esset ad aliam formam quam ... Prima si esset in generatione corporis anime corporis generatur in motu cuius generatio videtur quia partes unius aliquibus ideo ab aliis dicitur aliter adhuc ... scilicet quod cum anima anulosum dividitur anima non dividitur sed remanet tota in una parte ut in parte capitis quia alia pars dividitur ... hic est per quod quod principium vitale sit per quod dicitur generatur principale derelicta ab anima unde non movetur ab anima sed ex ipsius derelicto et per illum modum visum est et quod corpus hominum saltat post absciones capitis. Alii arguunt aliquid sic illa forma per quam mixtum est quod ... ad est extensa sed anima bruti est huiusmodi gradus etc. Item ideo augetur si esset devinitatum quod in alii non esset in sola forma sensitiva cuius generatur ... et non dicitur quod ... non est ... et alia forma in bruto per quam prius per esse generatur. Secunda via talis est prima forma extensa cuius ... est extensa sed ... sensitiva est extensa aliquando opera eius non esset quantitatis sic sunt omnes gradus anima ista est extensa. Ad illa nondum dicitur potest dicere per quod ... non est ... quia forma potest esse sine quantitate quod ... que resultat ex unione forme et materie ... licet ... sit extensa non videtur de forma. Sed ista solo non videtur sufficientes quia cum ... origine ... ab anima et sic in toto sed sic in gradu ... tantum est ... ne anima non est in corpore quod sit extensa et anima sit extensa. Alii dicunt ad maiorem quod scilicet ... non est extensa ut anima et cum respiciat quantum ex parte dignitatis

organi cuius est una potentia. Unde sciendum quod aliquod quod licet quod non est de minoribus unde dicit auctor de spiritu et anima dicitur quod est indivisibilis et inter extensa quia patet quia aliquis punctum in corde sentit statim in toto corpore. Contra tamen ad hoc videtur unde quia scilicet hic est ... organum in ... in organum tactus quod diffunditur per totum corpus sic quod ... Et ut exemplum ad hoc de corda tacta in multis instrumentis statim non dum tangitur in una parte movetur et remittitur et tamen est quantitas.

Utrum ipsa extensa in probabili salvatur tenet etiam gradus videndum est si est illi separabilis a corpore et dico quod non primo quia si esset separata haberet appetitum naturalem esse separati sed non est in ea in appetitu quia non talis est explicanda gradus etc. Item quia haberet aliquam operationem quam possit exercere sine organo quod non est verum. Item omnis forma que illi educitur de materia per generationem illi in illa reducitur per corruptionem ut non remaneat in solum in anima bruti est huiusmodi gradus etc.

Tertio videndum est si utrumque divina possit existere cum quantitate vel non. Aliqui volunt dicere quod non quia id quod per ... suam sine esset forma non potest eam separare sed anima bruti est huiusmodi quare etc. Contra quia illud quod potest a materia separari quamvis virtute potest separari aggregatione materie et sic a quantitate. Si igitur anima sensitiva potest anima separari gradus et a quantitate si debet esse impossibile quia non esset vera unio. Item separata a quantitate haberet locum sicut angelus diffinitive tamen quod est impossibile quia sic est impossibile quod anima sit in loco circumscriptive ut anima sic est impossibile quod anima sit in loco diffinitive ut anima. Tertio quia cum habeat partes sub partibus quantitatis ille partes remanentes remanebunt aut continue aut contigue sed quorum dico est sine quantitate gradus etc. Sed dicendum est de materia si fieret sine quantitate. Unde in quo de esse posset negare philosophorum quod actum aliquando ... ideo ... non et tamen dicit accidentibus in ... gradus etc. Ad rationes ad oppositum. Ad primum cum dicit quod per suam esset extensus sed ... est ... ab ... ne ... Ad confirmationem de quantitate dico quod posset extra esse sine quantitate et tamen dicit quod non esset una unio dico quod non est verum ut alibi videbitur quia in divinis ... forma non est propter quantitatem. Ad aliud dico quod esset in loco diffinitive et nihil ... cum anima et tamen dicit angelus non potest esse in loco gradus etc. ... diffinitive dico quod non est simile quia ... non potest esse in loco circumscriptive ... quia non potest in forma quantitate sed anima potest tamen quantitate et per anima habet silicet distinctam ... cum angelo. Ad quartum cum dicit aut ille partes essent continue aut contigue dico quod nec continue nec contigue actualiter solum in potentia et non in actu non continue et ... Ad primum principale cum dicit quod extra potest dico quod non est simile que ... non quia licet ad operationes electas ... Ad secundum cum dicit operatio eius non est extensa videtur mihi dicendum quod immo sed in potentia oculi corporis alia mediante adhuc visio una necessitate in alia parte ut patet dicendum quod non sunt ... operationes gradus anima vel forma. Ad tertium potest dici quod licet eadem sit organum unum in ... et ... immo et ideo quod

mod' assimilat sic pz de corda que i uno loco
tacta emittit sol' oz. Ad eius dd' q anima p bi-
...
excensione ... quod est ...
... dista ab alia ...
... illa ...
... non ...
... c. de anima ...
... diccit ... in motus ... non ...
... modus sit talis ... in extensione ...
... est ... extensa ...
... non ... sic corpus. Ad
ultimum ... extensa
... non repugnat ... motiuas
ad omnes partes ... d. 16.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

querem[us] post tabulas [illegible]

ipsi

se habdi ad pnuū pnitū ul' deintū poŝuit
q̄ aliq̄ illa 9 fuerint alligare corporibz
ul' celestibz ul' huius ethe i sua ptate re
manentes nō sūnt alligare. Sz motibz
celestis 9ta fuit huius opionis apre
fuit ut pz ex 9dicās d. 3.

[illegible]

loq̄s de padiso lō de eo historiographus cum ē res gestas
narrare et nō figuras inuēire. Qz ā tal' loc' i omi
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

d. xxii.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

d. xxiiii

[illegible]

d. xxiiii

[illegible]

...tiom ... tiom ut ...

Sentiam ... motus ...

[illegible]

[illegible]

tale ergo si · p

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... ad vi. et. nos sua misericordia prodicere. ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Et io dicit

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

quod dicimus quod omnis color est lux [illegible]

[illegible]

[illegible]

q. xxxix.

[illegible]

Tenendum istam op. per rationem ad rationes contra op. ... sinderesis ... non imputat ... naturale ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

q̄ de multis actibus nō ē cāra. q. inflamē ul' determinare
ī ulī. Qui vellet tenere eas op. postea fruet ad rōes
abta9 op. Ad p[m] de vlvocōlo p̄ d' d. vno m' exp
vbū ocōlū 8c. ocōlū et vbū ē q' mendax ē q' ca
hipula ht q̄d et dic̄ q'm ē vanū q̄le ē q' i ulī
mos ī cordiatū ul' turpe ī ue q'dd. ×6c pz q' ubi ecc
lū de q° lo' r° nō ē ī ta ī d'ita de 8c. Alii p' d'

[illegible]

ua

[illegible]

d.xli.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

tum illa.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

actibus et actus voluntatis, scilicet una ad alteram ordinetur ... magis videbitur.

Illius modi ordinatis p. 2. q. 20. art. 3. ... dicitur quod actus exterior et interior in genere moris ...

[illegible]

[illegible]

Post peccatum consideratio [illegible]

[illegible]

d. xliiij

113

[illegible]

8.i.

[illegible]

Ar. 1. an de sco ob aut i eod sp[?]i
Ar. 1. an de sco sit plos au[?] eod spi
[illegible]
Ar. 2. q[?]d p[?] eod [illegible] due op.
Ar. 3. i[?]q[?] po op. scoti
[illegible]
Ar. 3. i[?]q[?] soluu[?] roes [illegible] op.
Ar. 4. i[?]q[?] soluu[?] roes p[?] op.

8.iiij.

[illegible]

115

d.vij.

d.viij.

d.x.

Ar. 6. an licet i[n] p[ro]pria co[n]sc[ienti]a lo[qui] ...
Post p[re]dicta [con]sider[an]da ... ordo

Ar. 1. q[ua]m[od]o ang[e]lus i[n]i[n]ti[m]o s[ua] loq[ui]t[ur]
Ar. 2. q[uod] l[ice]t o[mn]es an[ime] lo[quuntur]
Ar. 3. ... an[ime] ... motores ... lo[quuntur]
Ar. 4. q[uo]m[od]o ho[m]i[n]es p[ossun]t attinge[re] ad ... an[ime] lo[quuntur]
Ar. 2. ... alt[er]i loq[ui]
Ar. 1. q[ua]m[od]o ... i[n]i[n]ti[m]o s[ua] loq[ui]t[ur]
Ar. 2. ...
Ar. 3. ...
Ar. 4. ...
Ar. 5. ...
Ar. 6. ...
Ar. 7. ...
Ar. 8. ...

[illegible]

d. xxviii

[illegible]

d. xxix

[illegible]

d. xxx

[illegible]

d. 31

[illegible]

d. 32

[illegible]

d. 33

[illegible]

d. 34

[illegible]

d. 35

[illegible]

d. 36

[illegible]

d. 37

[illegible]

d. xxxviii

[illegible]

d. 39

[illegible]

d. xl

[illegible]

d. xli

[illegible]

d. xlii

[illegible]

d. xliii

[illegible]

d. xliiii

[illegible]

Ar. 3. in quo consistit ad quoniam

Incipiunt secunde sententiarum compilate a magistro hugone de ordine fratrum minorum

Nunc feci totum pro christo da michi potum

Sit scriptor sanus sit et sana manus

Sed deficit ... d. 16.

[illegible]

i hoie eēm pl'es for̄ pma eēlia accep ab illis
dicunt pte q̄ nō pūet de hoie et e. Sig autē
eēn eēt for cor̄ tūs cor' eēn p se a p q̄ nō pret
eēu de hoie sic sip dei fiou gñ ⁊c. ¶ Ad ro e
q̄ ualere q̄ dict' hoīs nō eēt p se vna eēlia
dicto ē vna q̄ gñs ⁊ d' dnt eād rō accipit
ab ead re et e ñ pōito gē ⁊ d' ñ accipit
ab a' vna for ḡ a pslz nō qstz vnū p se
gñ ⁊c. ¶ Ad ro q̄ cū egō i trigo q̄ne ⁊ etc
ṗomi i petagono ḡ vegetatiū sensitiuo cōfūi
i trē vt dz ꝑ dcā a b z o c. tñ i ninge
⁊ i eod q̄ nō sut hic rel dist tps vni cui
q̄ uir ad n solupcōne ⁊ uō reltat dist sq
pte for i eod hoie sit rel distiete n alia e
¶ Ad iz ꝑ̄ rōnes

Adonai autem adono. Ie eo· q[uod] vigas p[er] p[ri]n[cipi]u[m] ita e[st] nob[is] in instat ut e[st] andi ta placite ista mes q[uo]q[ue] scit & i[n] n[on] iusta sunt nob[is] a pacta. Ideo ad i[n]t[e]l[lectu]m istud p[ri]mu[m] q[uo]d accipit ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

vj. ar.

[illegible]

[illegible] Amen.

[illegible]

2 ar.

[illegible]

[illegible]

3 ar.

Va.

q q
9 ar.

sept. ar.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Scot.

[illegible]

dicas

Sco.

[illegible]

[illegible]

unus homo.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

§. vi.

licet

[illegible]

ad humanam.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

crediderunt illi quem non audierant. Quod fides ex
auditu et non loquitur de fide infusa. Dicendum quod de
obiecto sic illi per ipsum fides acquisita. Ad primum
ergo dicendum quod [illegible] non potest ipsa veritate [illegible]
[illegible] aliquis [illegible] dicitur quod [illegible] est primo
[illegible] quod [illegible] revelatur [illegible]
aliis [illegible] non potest [illegible] ab alio revelatur
sed [illegible] ab alio [illegible] potest adherere. Ad secundum
si fides acquireretur vel esset eadem ratio [illegible]
alterius. Dicendum quod esset alterius rationis fides acquisita
et fides infusa quia fides infusa est a deo et
est ad quam mens [illegible] agentis
[illegible] et nobilius adherere ex motu
[illegible] agentis. Et tu dicas quod [illegible]
[illegible] videtur quod [illegible]
[illegible] per fide et visione. Ad tertium cum dicitur quod eadem

[illegible]

[illegible]

augetur fidei. quia ex hoc obiecto fidei redditur difficilius ad credendum et tamen quia credit quod non producta per fidem non augetur. ergo tollit quia auget difficultatem credendi. Contra meritum ipsi consistit in adhesione ad primam ueritatem. sed non tollit adhesionem imo firmat et auget ergo non tollit meritum fidei. Hic primo inquirere utrum credere ea que sunt supra humanam rationem sit meritorium. Secundo utrum ratio demonstratiua tollat meritum fidei. Tertio dato quod non utrum in se sit meritorium. [illegible]

[illegible]

xxvii.

sufficere cognitio vltimi finis s[upe]r[natura]lis. Ista enim cognitio mens incipit illum diligere. Sed cognitio finis supernaturalis sufficienter habetur per habitum fidei, ergo cum habitu fidei non requiritur alius habitus ex parte voluntatis. ¶ Contrarium dicit magister et aug[ustinus] li[bro] de doc[trina] xpi[ana]. ... huic primo ostendo quod in viatoribus requiritur caritas infusa, ut credo quod rationes que adducuntur sunt demonstratiue sed probabiles. ¶ Secundo utrum si caritas faciat ad modum formale ipsius actus. ¶ Tertio utrum faciat ad gradum augmenti in actu, scilicet ut reddat actum intensiorem. ¶ Quantum ad primum sic arguitur per aliquas rationes, quarum quedam accipitur ex superiori quod in viatoribus requiritur habitus caritatis infusus, quia in eo quod est intellectus et in uia ad eum requiritur et est principium motus. Motus non est quin principium et secundum statum quem homo habet viator est in motu et in uia ad eum beatitudinis, ergo per illo tempore requiritur principium illius obiecti ... habitibus que sunt motus et viatores illa est principium. Et hoc dicitur caritas que non potest acquiri per naturam quia superat eius actiones, ergo est infusa a deo infunditur. ¶ Item, secundo dicitur quod inter finem et influentiam primi principii que ducit ad finem vltimum beatitudinis voluntas est finis supernaturalis et excedens facultatem humane nature, ergo ad huiusmodi finem requiritur influentia primi principii supernaturalis in voluntate que deducit in finem. Vt autem, sed si influentia ista inpressio supernaturalis in voluntate dicitur caritas, videtur ergo in viatoribus requiritur caritas infusa. ¶ Ad eundem, sicut rationis et contra quod influentia primi principii sit credo non est nisi creato proportionaliter in rebus creatis et cooperatio ad actiones illarum. Et ideo sicut ad finem talem quidem deus influit perfectiones ad actiones illarum cooperatur et cooperatur ad finem similem voluntatis quam deus influit perfectionem voluntatis. Et illa dicitur caritas. ¶ Item quia illi qui sunt extra viam cum sunt felicitate ... naturale non possunt attingere ut patet, ergo illi qui sunt extra viam contemplationis felicitatem contemplatiuam non possunt attingere. Et illi qui sunt extra ... supernaturalem felicitatem similem non possunt attingere. Sed virtus supernaturalis est caritas infusa, quia est amicitia supernaturalis. Amicitia enim supernaturalis est virtus supernaturalis, quia per ipsam coniungimur deo. Amicitia enim quedam est amicitia ... ergo ex caritate infusa ... supernaturale, scilicet diuina non potest attingere. ¶ Secundo certum non est dubium apud doctores. ¶ Sed hoc est intentionem utrum in habitus detur aliquis modus formalis vel aditionis actus dilectionis. Dicunt aliqui quod non ... non requiritur habitus nisi propter actum dilectionis elicitum propter modum formale in actu, sed tamen requiritur ut etiam fiat cara et accepta deo ad vitam eternam, et ut per quem actus dilectionis a voluntate elicitus actus a dilectione imperatus sit acceptus deo, unde solum datur actui ... deuotionem in ... scilicet quia ... est acceptum. Probatur quia mors ista est quia non ... ad ... fidei non cogit ad ponendum caritatem propter ... ergo ... ad non debet poni nec ... quod faciat ad. ¶ Contra illum modum arguitur primo quia caritas ut dictum est in questione primi ... non est nisi influentia formalis primi mouentis quia mouens voluntatem ut mouens et vt agens sit ille

ad finem supernaturale quendam. Sed influentia agentis ut agens mouentis, quia agit ad finem quendam quod est primum actum, ergo caritas est primum actum. Sed non est actiuum in voluntate quod est primum actus vel saltem primus motus actus, ergo a caritate saltem datur aliquis modus realis in actu voluntatis. ¶ Item habitus caritatis non est minus efficax quam habitus virtutum acquisitarum. Sed habitus virtutum acquisitarum faciunt saltem ad modum actus et ad modum agendi; sicut habitus faciunt ad ... actus. Aliter frustra acquirerentur tales virtutes, ergo et caritas cum sit virtus supernaturalis ... facit ad modum actus et ad modum agendi. ¶ Item omnis perfectio potentie ut potentia est datur ad agendum vel patiendum ... ad ... actus. Ista ... que dat ad agendum vel patiendum, sed ex quo datur potentie ut potentia est, sic facit ut videtur. Sed caritas ratione qua habitus dilectiuus datur ut perfectio potentie, ut potentia est, ergo datur ad agendum saltem aliquem modum in actu. ¶ Item confirmatur quia caritas non faceret ad ... actus nec ad modum actus, ergo ... quod frustra ... fides in ... quia eadem ratione non faceret ad actum credendi cum non ... propter ... non ... diceretur quod caritas non esset modus in actu. ¶ Item caritas ... facit ad modum actus. Aliter frustra ... ponerent ... caritas non faceret ubi ... Item ... facit aliquid ad modum ... ¶ Item si caritas non faceret ad actum dilectionis ... et acceptus ergo caritas non plus facit ad actum suum scilicet dilectionis quam ad actus alios, sed quia alios actus facit ... ergo non plus ... diceretur habitus dilectiuus quam alius quam talis est. ¶ Item actus dilectionis caritatiue ... voluntatis ... illum eleuatum ad finem supernaturalem ... tendit ... medium ad ... quod actus ... eleuatur supernaturale ... Sed ista eleuatio sit necessario saltem ad modum actus et ... per caritatem. ¶ Item confirmatur quia si actus iste non haberet aliquam additionem intrinsecam formalem bonitatis qua excederet dilectionem illam puram naturalem, ... esse acceptus non ... plus meritorius quam actus dilectionis. ¶ Non ergo ... illum modum et illam ... ¶ Secundo ergo ... ad habitum ... quod sicut habitus virtutis acquisitus ... reddit actum bonum bonitate ... in illo actu. Quia habitus virtuosus est qui habentem perficit et opus eius bonum reddit, ... actum bonum bonitate ... et quia habitus est supernaturalis ideo reddit actum bonum bonitate ... supernaturali. Et ideo dicitur quod facit bonum agere et modus supernaturalis in actu. ¶ Et si queratur qui sit iste modus ... dico ... in actu. Dico quod latet nos. Tamen possumus dicere quod actus dilectionis habet unum ordinem similem excellentem ad finem supernaturalem quem non posset habere ex ... ¶ Ad primum oppositum quando dicitur quod ... cognitio fidei non cogit ad ponendum etc. ¶ Ad ... quod ... cogit si ponatur habitus ... influentiam primi ... unde forte ... per ... ex ... fidelibus quod caritas ... ex ... probabiliter declarari quod

caritas facit ad modum formalem actus quod reddit formaliter meritorium et facit ad modum agendi potentie. ¶ Tertio utrum si caritas faciat ad gradum talem actus. Et dico gradum intensum et mensuram formalem, quia gradus intensiuus est eiusdem rationis cum eo cui est rationis cum quo gradu. Non sicut gradus et modus formalis. ¶ Dicunt quidam quod non. Primo quia ideo nulla actus est a potentia sed gradus intensiuus est de sua actus vel de ... actus, ergo gradus ... est a potentia ... habitu. ¶ Item confirmatur quia si careret ... in actu ... gradum iste gradus esset eiusdem rationis cum prioribus gradibus. Ergo habitus esset eiusdem rationis cum effectu potentie ... esset eiusdem rationis cum effectu potentie. ¶ Item si caritas careret ... in actu ut faceret gradum intensiorem sequeretur quod homo posset experiri illum gradum et per consequens scire se esse in caritate, quod tamen negatur ab omnibus. ¶ Item quia ita intense dilexit deum aliquis infidelis sicut fideles existentes in gratia, quod patet quia infideles exponunt se morti qui est summus gradus dilectionis quem potest aliquis habere ... per fide quam ... ¶ Item alii habitus non ... actus ... ut faciunt actum intensiorem nec addunt gradum intensiorem, licet faciant ad faciliter exercendum in actu, ergo similiter caritas. ¶ Iste doctor tenet quod unum ista est opinio eius caritas forte ... quam accepta ... Et sicut ... est ... ad ... voluntatis diuine. Non est enim intensior ... hoc tota ... sicut ... virtutes infuse sed ... quia ... intensionis actus ... possunt esse actus ... cuius ... caritate. Non videtur ... eiusdem rationis sed ex quo ... in ... primi articuli quod in caritate deus amor ... est probabile quod caritas aliquem gradum largitur ad quem non possunt attingere ex puris naturalibus. Hoc dicit doctor. ¶ Ad primum aliorum quando dicitur quod tota actus dilectionis est a potentia dico quod ... non est a potentia sed habitu qui largitur gradum in ... actu ut dictum est. ¶ Ad secundum quando dicitur si esset ... vel eiusdem rationis cum potentia dico quod non, quia si ... potest ... gradum ... dico quod esset eiusdem rationis cum potentia vel esset potentia sed quia non datur ... gradum ... primo modo alterius rationis quam est supernaturalis et alterius rationis ... adhuc ... a potentia quia est quedam ... concurrens ... gradum et modum. ¶ Ad tertium quando dicitur quod homo posset scire se habere caritatem, dico quod homo non potest scire ... gradus dilectionis aliquem et non potest scire se esse in caritate, unde quia homo non potest scire quantum potest diligere ex puris naturalibus. Et etiam valde difficile est iudicare gradus in talibus quam in aliis ... ¶ Ad quartum de heretico dico quod non est verum quod tantum diligunt ... sicut ... cum caritate, unde dico quod si elicerent ex toto conatu ... tamen plus infideles possent ... diligere sicut fideles. ¶ Dico quod ... puris ad ... caritate amplius diligerent quam fecerunt. ¶ Ad quintum quando dicitur de aliis habitibus quod non videatur intensior actus aliquorum ... dico quod non est simile quia alii habitus ... in ... potentie. Unde si habitus

vim ... et ... quod effectum potentie ... habitus illi acquisiti non sunt ... potentia inpliciata actus et ideo ... gradum potentie que potentia. Sed iste habitus infusus ... actiua primi agentis ... et ... agende quam sit potentia. ¶ Vel potest dici quod assumptum est falsum. Sed prima solutio est melior. ¶ Ad primum quando dicitur quod ... ad dilectionem dei super omnia etc. ¶ Dico quod non potest ad dilectionem dei super omnia perfecte. Sed ad dilectionem dei super omnia in modo et gradu aliquo quod ex puris naturalibus posset diligi. ¶ Ad confirmationem quando dicitur quod ... modum cognitionis ... incipit potest perfecte perfectione ... ex ... non ... perfectione ... agente vel ... perfectione ideo etc. ¶ Ad quartum quando dicitur quod ad salutem quedam sufficit cognitio ... dico quod ... est ... voluntatis ... quod in omne ... voluntas potest ... dico quod ... est ... non ... supernaturali quod requiritur. Et sic patet ... infusa necesse.

Vtrum deus sub eadem ratione formali possit esse obiectum dilectionis caritatiue et dilectionis elicite ex puris naturalibus. D. 28. Et uidetur quod non, quia si ita esset ... habitus caritatis superflueret. Quia quando aliquid est ... potest attingi ex ... voluntate ... formali ... quod habitus supernaturalis ad ipsum non requiritur. ¶ Item si ita esset ... actus dilectionis caritatiue et actus dilectionis illius essent eiusdem rationis et sic unus non esset plus meritorius quam alius. ¶ Contra quia idem est actus realiter ... ad idem obiectum et sub eadem ratione formali. ¶ Primo hic primo ... quod actus dilectionis caritatiue est actus elicitus a voluntate informata caritate. ¶ Secundo ... actum elicitum a voluntate nuda. ¶ Hoc primo ... perfectionibus ... ¶ Secundo ... de ... diligatur deus ... ¶ Quantum ad primum est unus modus dicendi ... ordinem primo est quod obiectum dilectionis caritatiue est deus sub ratione ... bonum ... quia bonum nobis ... quod ... includitur in formali ratione ... ¶ Probatur ... est quia sub illa ratione deus est obiectum dilectionis caritatiue sub qua ratione est ... non est ... quod est summum bonum ... quod est summe bonus nobis. Quod patet quia si ... quod esset alius deus ille non esset ... diligendus ... quia si non esset bonum ... non esset ... sed ... bonus ... ideo sufficiens obiectum caritatis non est deus ut summe bonus ... et summe bonus nobis. ¶ Dicitur secundo quod deus est obiectum dilectionis caritatiue ut bonum nobis conferens perfectiones similes ... glorificator ... Et ideo ... est quod ... obiectum caritatis ... mouente ad diligendum ipsum caritatiue ... medium ... ad diligendum deum ... est quia bonum ... ergo ... ratio ... glorificatiuus vel ... dicitur quod ... ratio dilectionis caritatiue ... quod deus ... summum ... bonum nobis. ... quod deus est obiectum dilectionis elicite ex puris naturalibus ut bonum nobis conferens perfectiones. Quod patet

ex medio. quia ut predictum est collata est inclinatio
mouens ad diligendum deum ultra dilectionem. Ex
hiis ergo respondetur ad questionem. quia licet deus non possit
esse bonum sub eadem ratione formali unde sunt actus
scilicet dilectionis caritatis et dilectionis naturalis
siue naturae ex illis solum. Ad plus potest
actus dilectionis naturalis ex puris naturalibus solum non
potest attingere deum sub ratione supernaturali dilectionis
caritatis licet attingat ipsum sub ratione generali
ergo non potest esse eadem formalis ratio obiecti utriusque. Ad
medium mouens ad dilectionem naturalem ex puris
naturalibus est quia deus est summum bonum conferens
nobis perfectiones tales ut esse viuere et huiusmodi
medium non se extendit [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

d. 32

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ce. hec . . . prime ea illa pertinet in illo tamen diligit. Ad aliud cum dicitur quod non diligit omnia equaliter. dicendum quod omnia diligit equaliter ut tenet actum dilectionis in quantum tamen est obiectum nec tamen quia equaliter diligit omnia quo ad . . . omnibus bonitatem. Et diligere est quod vult deo non equale ex uno . . . bonitate respectu obiecti exitus . . . non est. Ad quod dicitur diligere . . . non diligit equaliter . . .

[illegible]

S. 23.

henr. de gand. quol. 9. q. 23.

[illegible]

[illegible]

peraciuas et compatit[ur] aliis p[ro]-
prios mordinatas. Et io sufficit cu[m] ob[iectum]
appeti[tus] sensitiui ut inuigilet ad hoc ut se
habeat in eligendo s[e]c[un]d[u]m uirtutem. Si vero dicat[ur]
q[uod] inclinatio uoluntatis ut concedit determinat uoluntatem recte
posset inde ad generare habitum virtutis moralis, q[uod]
potest augeri ut dictum est, sup[er]flue g[e]nerare virtutes
morales ex parte b[on]i eligendi cu[m] p[ru]dentes. Cu[m] si h[abe]t
p[otes]t uoluntas in nobis ut p[ri]or appetitu sensitiuo. Et h[abe]t
cu[m] passiones sp[eci]ales q[uas] n[on] h[abe]t alius appetitus. Ergo

[illegible]

Et credendor [illegible]

[illegible]

6. ar.

[illegible]

.1. ar.

[illegible]

2. ar.

[illegible]

1. ar.

2. ar.

[illegible]

3. ar.

[illegible]

[illegible]

vi. ar

[illegible]

ideo

vij. ar

[illegible]

viij ar

o9

op

ij ar

de me°

[illegible]

[illegible]

ij. ar

iij. ar

iiij. ar

[illegible] ... agend[illegible] de me° quia [illegible] in me° [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

v. 3a.

tullii.

Ar.

3a.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Explicit

Vinum supremum ... de meliori

Omnibus est notum quod multum diligo potum

Sed quia credo mori potabo de meliori.

Fundamentum primum iaspis · 2m saphirus 3m calcedonius · quartum smaragdus · apocalypsis penultimo capitulo. Celebrator mundialis fabrice [illegible] admirans [illegible] in hoc [illegible] mundi opere cogitare debemus [illegible]. Et [illegible] iessabilis [illegible] mundi [illegible] tam magna tam mirabilia tam magnifice sunt creata [illegible] saphirus [illegible] quid sunt [illegible] diversi [illegible] locata [illegible] meditans [illegible] vel longitudo tam regna [illegible] in magnitudine ac multitudine beneficia [illegible] obiurere potest [illegible] omnia [illegible] pulcherrime et [illegible] utilia sunt creata. Inter [illegible] varietate ac soliditate [illegible] magis [illegible] fundamenta [illegible] pretiosa solida [illegible] demonstrans. Et [illegible] capitulo [illegible] qui [illegible] legem [illegible] qui [illegible] Iaspis [illegible] prologo [illegible] Fundamentum primum iaspis, secundum saphirus, 3m calcedonius [illegible]. Collegitur [illegible] mundiale [illegible]. In [illegible] mundiale [illegible]. Sin [illegible] saphirus [illegible] Ysidorus libro 16 ethimologiarum capitulo 9 quod saphirus est lapis ceruleus habens [illegible] aureos [illegible] cerulea [illegible] aureos [illegible] Ecce ego sternam per ordinem lapides tuos et fundabo te in saphiris et ponam iaspidem propugnacula tua et portas tuas in lapides sculptos et omnes terminos tuos in lapides desiderabiles. Universos filios tuos doctos a Domino, multitudinem pacis filiis tuis, et in iustitia fundaberis. Ecce ego [illegible] [illegible] fundabo te in saphiris [illegible] portae Ierusalem ex saphiro et smaragdo edificabuntur ex lapide pretioso omnis circuitus murorum eius. Tobie 13.

[illegible] ponam iaspidem propugnacula tua et portas tuas lapides sculptos. [illegible] Nota [illegible] Job 28 [illegible].

Secundum claritatem [illegible] doctos a Domino [illegible] fundaberis [illegible] filios [illegible] magnum [illegible] aedificabitur [illegible] ut [illegible] cogitare [illegible] eius [illegible].

Verum contradictio [illegible] [illegible] in eodem [illegible] tempore [illegible] [illegible] Et [illegible] ad [illegible] Et [illegible] Secundo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

a g° est o

et

a mutatio

H acte

Fre

[illegible] ...

Verum actus creationis de sui ratione includit [illegible] ...

[illegible]

Verum si in deo esset una persona tantum [illegible] ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Q°.

Q°.

Q°.

Q°

[illegible]

uan

si

[illegible]

Utrum a natura et ante positione ph[ilosoph]i mundus fuerit ab eterno [illegible] Quo

[illegible]

Utrum mundus totus posset esse ab eterno [illegible] Quo

[illegible]

[illegible]

Utru' caritas actiua sit diuinu' velle.

[illegible]

Utru' creatio passiua sit idem creature.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

principium

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

al' aliene

Q°

Q°

nota

[illegible]

Q°

Contra phos in pdictis.

Utrum tempus habeat complementum suum esse ex anima. [illegible]

[illegible]

Q°

Utrum tempus sit de genere quantitatis.

Quod non arguitur esse non est extensum non est de genere quantitatis
[illegible] esse tempus non est extensum [illegible]
[illegible] a philosopho [illegible] de tempore non habemus [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ii-e.

Q°

Q°

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Post hec considerato adducit [illegible] questiones.

Utrum angeli meruerunt suam [illegible].

[illegible]

Utrum post tempus invenerunt quod receperunt [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

mal'

al' fordinatus

[illegible]

Q°

Q°

[illegible]

[illegible]

Supradictum est quod angeli [illegible]

Q°

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Utrum obstinatio angeli sit per aliquid act[illegible] …

[illegible]

[illegible]

Qo Utrum obstinationis angeli sit a[illegible] … [illegible]

Qo Utrum malus angelus possit habere aliquem actum boni … [illegible]

[illegible]

[illegible]

qua caput gracia dei

Solet etiam inquiri [illegible]

[illegible] fuit in loco quero [illegible]

Nullus locus sit eps [illegible] vel receptiuum [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Utrum angelus sit in loco.

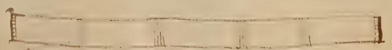
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

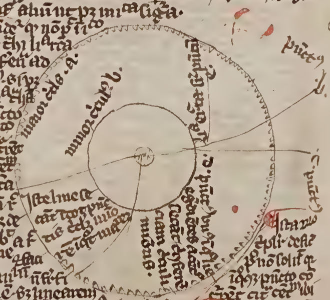

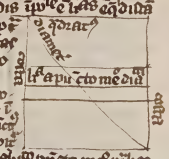
quadrangulus excedens in infinitum

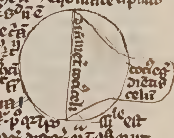

quadratus

194

[illegible]

puncto

[illegible]

Utrum motus localis sit continuus [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Utrum angelus possit moveri de loco ad locum [illegible]

[illegible] miraculo [illegible]

Utrum aliquid possit movere se ipsum localiter [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ← al' eedem

Post predicta

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

angeli

[illegible]

Hoc etiam investigandum [illegible]

Utrum illuminare purgare et perficere [illegible]

[illegible]

Q^a

Utrum unus angelus per naturam possit scire cogitationes [illegible]

[illegible]

aug⁹ · q · decim · in notur de modibȝ nō p id
quod est lume ī q̄mutabile · sȝ p̄tē pā q̄
dā sic v̄tutis effecta ⁊ oct̄lus signa sue
p̄n̄ē q̄ ang̃e ab q̄bȝ p̄a⁹ q̄ inf̄imi hō
p̄n̄ē ē ꝯspatua · b̄ 2° · ḃ · gu · ipi ne[illegible]
[illegible]

Q°

Q°

[illegible]

· est

¶ · vi ·

Q°

Q°

Utrum angeli sint nature intellectualis

[illegible]

Utrum in angelis sint ponende diuerse species ad cognoscendum diuersa.

[illegible]

Utrum angelus accipiat aliquam noticiam a rebus.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Q[uaer]itur an angel[us] intelligat ...

[illegible]

25

209

Utrum materia possit esse sine forma

Utrum natura specifica habeat unum esse in qua pluralitas sit unum. Et sic unitas

[illegible]

[illegible]

Unu p aliq' male nata ... adee individuale ... [illegible]

Nõtum per aliq' accident[ale] ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] unumquodque sit individuum se ipso. [illegible]

[illegible] unumquodque se ipso individuatur.

[illegible] per aliquid positivum fiat individuatio.

[illegible]

Prima distinctionis operum ... capitula declarantur de opere vi. dierum. Et quod de opere prime diei quattuor queruntur.

Utrum lux sit forma realis.

Utrum lux fuit causa prime diei.

Utrum lux et color sit una res

Qo

Qo

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Hic incipit quantum deficit et durat per 3 columpnas

[illegible]

[illegible]

Utrum celum moveatur ab intelligentia …

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

H

[illegible]

D. iii

Do

Do

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

expductois mō q̄ aliqd dr̄ ... vt ipīi i ... ad p^m ... ad p^m ... opinādo dicti.

Utru intell^9 nr̄ possit p se intelligere ... nō ... singularia ...

... ex experimur nos intellige singularia.

Notum locus paradisi terrestris sit aptus ... habitationi ... non ... habitationi ... diluuii ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Q°

Q°

[illegible]

[illegible]

D. xix.

Q°

Q°

[illegible]

Solent queri pl[illegible] d. xix. [illegible]

[illegible]

Motu[illegible] [illegible]

[illegible]

D. xx. ... admiat I ind^m p oi erroro su leuiu su malic^e,

Postea videndum est · Ista e d^a · xx · in qua

phy^a tue se ganiu de gone mat^e i no^cte

q^e ad p'pria ^os ligat f ad xxi^o ...

Nota u ulstra inno^cte ...

no a^o ... n p^o ... in ... fuie

ti no posse vide multipli mortaliu pt ei d'

aliu ino^m ee ... ...

solo pie ... gaudiu ... acupiscentia

nasceri. ¶ Con e ... ad ... p ...

motu ... generatiu^e ...

filior generatio ~

¶ Nota ... ino^cte si ... ...

...

228

229

230

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

D. xxii.

Hic videtur diligenter investigandum ... [illegible] ... et quieto duo ...

Verum adam peccavit grauius ... [illegible]

Qo

Qo

[illegible]

[illegible]

D. xxiii.

Preterea querendum solet ... [illegible] ... et peccabiles non fecerit et quieto duo ...

Potuit deus tales facere ... [illegible]

Qo

Qo

[illegible]

230

[illegible]

... importaret peccatum.

Nunc diligenter investigandum est ... [illegible] ... peccare ... [illegible]

Notum p[er] lib[erum] arb[itri]um ... [illegible] ... oportebat homi[n]e[m] ... velle et nolle ... [illegible] ... error pelagii ... lib[erum] arb[itriu]m ... [illegible]

Notum porro ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Utrum uoluntas moueat se p actus ad suu actu. [illegible]

[illegible]

Utrum uoluntas & obiectum sint cause p̄ncipales actus uolendi. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

D. xxvi

Qō

Qō

[illegible]

Illud vero inconveniens est. Ista est d. 29. [illegible]

[illegible] et quo dico.

Utrum post virtutes morales acquisitas [illegible] morales infusas. Quod non [illegible]

[illegible]

[illegible]

Post hec considerandum est. Ista est d. 29. [illegible]

[illegible]

Utrum primus homo fuerit creatus in gratia. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

In superioribus ostensum est ... in ... magis ... declarare de ... a dann... ne lapsi ... declarauit de eo quo ad ... ... et quo ...

Quantum originale peccatum dicatur aliquam euitatem ... quod ... concupiscentia ... concupiscentia est peccatum originale ... glo. ad ro. ... Sed ... pro ... ut patebit.

Utrum peccatum originale ... carentiis ... Quod non ... Aug. peccatum est voluntarium ... sic ... Et si peccatum originale ... non ... voluntarium ... Aug. ... peccatum ... non ... quod ... Si ... quia ... morbida ...

[illegible]

[illegible]

Nunc superest … Isaac d. 31 …

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

prie pla . q exulta peta orit̃ .
Redeās ad iciendū . z c̃ . ita ē d . 33 . In
q̃ ul py ion ꝙ q[illegible] reme[illegible] pcti ori
h ond q pena debe dccden[illegible] ico te
mētio duo .
Hō tū decadentes mor[illegible] solū puniant[illegible] catē
vitiois dic . Q̃ uo p aug . de fide ad pet
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Sciendum tamen quedam. etc.

[illegible]

Utrum peccatum sit pena peccati.

[illegible]

Utrum peccatum sit causa peccati.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

d. 38.

Post predicta de voluntate. Ista
d. 38. in qua magister quaesivit de peccato
hominis et causis eius ...
... Utrum intentio sit actus voluntatis ...
Utrum actus dicatur bonus ex bona intentione et malus ex mala ...

[illegible]

Hic queritur quare satis uerum est. Ista est d. 39.
[illegible]
Utrum sinderesis sit in voluntate ...

[illegible]

d. 39.

[illegible]

Post hec de actibus [illegible]

[illegible] bonitas et malitia [illegible] ad finem [illegible] bonitas [illegible]

Utrum actus habeat bonitatem vel malitiam ex fine [illegible] actus [illegible]

[illegible] actus [illegible] bonitatem [illegible]

Utrum eius actus possit esse indifferens ad bonum et ad malum. [illegible] ad bonum et ad malum [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

q. 3. Q° Q°

[illegible]

q. 3. Q° Q°

& nō p̄uatum & nō h̄t ille s̄cor ... li. av. recapitulacione ipse ē ei quod aug. ad loq. confessionum li. p. dicens. Quis es ergo de⁹ me⁹ ... Summe optime potentissime omnipotentissime misericordissime & iustissime secretissime & presentissime pulcherrime & fortissime, stabilis & incomprehensibilis, immutabilis mutans omnia, numquam novus numquam vetus, innovans omnia ... semper agens semper quietus, colligens & non egens, portans & implens & protegens, creans & nutriens & perficiens, querens cum nichil desit tibi. Amas nec estuas, zelas & securus es, penitet te & non doles, irasceris & tranquillus es, opera mutas nec mutas consilium, recipis quod invenis & numquam amisisti ... & gaudens lucris ... qui es benedictus in secula seculorum. Amen.

Qui scripsit istum videat cum gaudio Christum. Amen.

[illegible]

Explicit hic liber sit scriptor crimine liber
Sit semper sanus sit sibi sana manus.

Nunc scriptori pro penna da michi potum.
Sed quia credo mori potabo de meliori

6
B.B.A. 6 3.
Mss
250
D.S. II, 1908

In isto volumine continetur ps · 7 tti magri Ugonis sr smas · 7 scda magri Landulfi sr smas · Qd volum
assignavit Sotietas orti sci Michaelis armaio frm minor · sflor · ... & elia ·

Jt ~ · mile · pelagrefes · et · c · et · V · Vestres

1

S: Croce
N.° CM

VGONIS
[illegible]
Sup.
Scriptt:

c. I di guardia + cc. 250 esattamente numerate
di cui la c. 118 bianca + c. I'
1. VI. 1964 MAB